വോള്യം – 8 ലക്കം – 153 ആഗസ്റ്റ് 2026 മലയാളം – ഇംഗ്ലീഷ്

ഫിലിംവിഷൻ

www.filca.in
8089036090
filcakerala@gmail.com

News portal:
www. keralapedia.com

DIGITAL FILM MAGAZINE PUBLISHED BY FILCA FILM SOCIETY TRIVANDRUM

IN ASSOCIATION WITH NERKAZHCHA DAILY AMERICA, AFSO, RITU ENVIRONMENTAL FILM FESTIVAL, IFFT, KERALA VISUAL ENCYCLOPEDIA, BEAM FILM SOCIETY AND OTHER FILM SOCIETIES

ഫിലിം സൊസൈറ്റി ഗ്രാന്റ്
ഇനിമുതൽ
ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി വഴി
സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് മന്ത്രി
അഡ്വ.പി.സി. വിഷ്ണുനാഥ്

ഇന്റർനാഷണൽ ഫിലിം
ഫെസ്റ്റിവലുകളുമായും ക്ലാസ്സിക്
സിനിമയുമായും ബന്ധമുള്ള
ഒരാളാവണം
ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി ചെയർമാൻ
പത്മവിഭൂഷൺ അടൂർ
ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

പദവികളെക്കാൾ വലുത്
മാനുഷികതയാണ്.
ആശാവർക്കർമാർക്ക് വേണ്ടി
സംസാരിച്ചപ്പോൾ ആണ്
പുറത്താക്കൽ നാടകം
തുടങ്ങിയത്.
നടൻ പ്രേംകുമാർ

18 Tuesday, Aug, 2026.
Press club, S.S Ram Hall,
Trivandrum

ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും

2 PM
സെമിനാർ

ഇക്കോ ടെറാ 10 AM to 1 PM
ഷോർട് ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ

CHOODUMANI
Sudhin

DHRUVA NAKSHATHRAM
Dr. Varun Prabha T & Krishnakumar. MA

PARUNTHATTAM
Produced by Pixeltoonz Academy

KADAMAKKUDI
Rins Joseph

PAITHRUKAM
Midhu Mohan

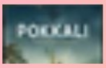

POKKALI
Salim Kumar

LET'S TALK ABOUT SOIL
Uli Henrik Streckenbach

SALT IN THEIR VEINS
Rita Hencke

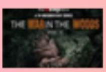

THE WAR IN THE WOODS
Maria Treesa Joseph

TRIBAL CULTURE IN WAYANAD
Sudhin

NALPATHANJAMATHE NADI
G. Ragesh

പ്രത്യേക ലേഖനങ്ങൾ
Association of Film Societies

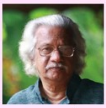
അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

എ. മീരാ സാഹിബ്

വിജയകൃഷ്ണൻ

ഡോ. ബി രാധാകൃഷ്ണൻ

ചെറിയാൻ ജോസഫ്

ഇ.ജെ. ജോസഫ്

പ്രകാശ് ശ്രീധർ

രാജാംബിക

ബീന നായർ

Onam 2026
Special edition

സാബു ശങ്കർ

KFC Kerala Financial Corporation
we finance your dream
സമൃദ്ധിയുടെ ഓണം
വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക്
മൂലധനത്തിന്റെ കരുത്ത്
6 ശതമാനം മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന പലിശ നിരക്കുകൾ* (സർക്കാർ സബ്സിഡിയോടെ)
സ്റ്റാർട്ടപ്പുകൾക്ക് ഈടില്ലാതെ 10 കോടി രൂപവരെയുള്ള വായ്പകൾ*
മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ സംരംഭകത്വ വികസന പദ്ധതി
കെ എഫ് സി സ്റ്റാർട്ടപ്പ് കേരള വായ്പാ പദ്ധതി
കരാറുകാർക്കുള്ള വായ്പാ പദ്ധതികൾ
ടൂറിസം, മാനുഫാക്ചറിംഗ്, സേവന, ഊർജ്ജ പദ്ധതികൾക്കുള്ള വായ്പകൾ
വേഗത്തിലുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ
സുതാര്യമായ സേവനം
krlfincorp
keralafinancialcorporation
keralafinancialcorporation
keralafincorp
keralafinancialcorporation
SCAN ME
കേരളത്തിന്റെ വ്യവസായ മേഖലയ്ക്ക് കൈത്താങ്ങായി ഏഴ് പതിറ്റാണ്ടുകൾ
*വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയം
Vellayambalam, Thiruvananthapuram, 695033
0471 2737500
WEBSITE
www.kfc.org

KSFE
എംപവർ ചിട്ടീസ്
EMPOWERING LIVES
KSFE POWER
24x7 ഓൺലൈൻ
പാസ്ബുക്ക് ഓവർഡ്രാഫ്റ്റ്
സൗകര്യത്തോട് കൂടി
മെഗാ ബംബർ സമ്മാനം
₹1.5 കോടിയുടെ വില്ല
മേഖലാതല സമ്മാനങ്ങൾ
200
ഇലക്ട്രിക് സ്കൂട്ടറുകൾ
സീരീസ് 2
ശാഖാതല സമ്മാനങ്ങൾ
GIFT VOUCHER ₹1000
10 ൽ ഒരാൾക്ക് വീതം 1000
രൂപയുടെ ഗിഫ്റ്റ് വൗച്ചർ
സീരീസ് 2 പദ്ധതി കാലയളവ്
2026 ജൂലൈ 1 മുതൽ ഒക്ടോബർ 31 വരെ
GO (Rt) No.143/2026/Taxes dtd 04.02.2026
T&C Apply
KSFE
(ഒരു കേരള സർക്കാർ സ്ഥാപനം)
ഈ നാടിന്റെ ധൈര്യം
CERTIFIED ISO 9001:2015 COMPANY
TOLL FREE HELPLINE : 1800-425-3455
ദി കേരള സ്റ്റേറ്റ് ഫിനാൻഷ്യൽ എന്റർപ്രൈസസ് ലിമിറ്റഡ്. കോർപ്പറേറ്റ് ഓഫീസ്:
'ഭദ്രത' മ്യൂസിയം റോഡ്, പി.ബി. നമ്പർ: 510, തൃശ്ശൂർ – 680 020.
Ph: 0487-2332255. Fax: 0487-2336232, mail: mail@ksfe.com

What's Inside

ഫിലിം വിഷൻ

Digital Magazine August 2026

Onam Special Edition

6-8 Click to go

1. Kerala Chalachithra Academy and the Film Society movement

Dr. B. Radhakrishnan, President, AFSO.

9-11 Click to go

2. അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് (AFSO) ഭാവി പരിപാടികളും നയ രൂപീകരണ നിർദ്ദേശങ്ങളും (2026 - 2031)

ചെറിയാൻ ജോസഫ് (ജനറൽ സെക്രട്ടറി - AFSO)

23-38 Click to go

3. ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രവർത്തനം ഒരു സാംസ്കാരിക ദൗത്യം

പത്മവിഭൂഷൺ അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

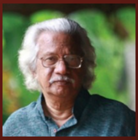

40-46 Click to go

4. ലോക സിനിമയുടെ പ്രദക്ഷിണ വഴിയിലൂടെ അറുപതു വർഷങ്ങൾ

വിജയകൃഷ്ണൻ

47-57 Click to go

5. Film Societies , Film Festivals and Good Cinema

Meera Sahib

58-72 Click to go

6. ലോക ചലച്ചിത്രോത്സവ ഭൂപടവും ഐ.എഫ്. എഫ്. കെ യുടെ സങ്കൽപവും : ഷാജി എൻ കരുണുമായി സാബു ശങ്കർ നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിന്റെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ

സാബു ശങ്കർ

73-83 Click to go

7. മലപ്പുറത്തിന്റെ മണ്ണിൽ നല്ല സിനിമയുടെ പ്രകാശ രശ്മികൾ

പ്രകാശ് ശ്രീധർ

84-93 Click to go

8. കേരളത്തിലെ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനം - സിനിമയ്ക്കായി തിളച്ചു മറിഞ്ഞ കാലം

ഇ. ജെ. ജോസഫ്

94-99 Click to go

9. ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്കുള്ള ഗ്രാന്റ് എങ്ങനെയാവണം ?

ബീന നായർ (ട്രഷറർ , AFSO)

100-121 Click to go

10. ഇക്കോ ടെറാ പരിസ്ഥിതി ഹ്രസ്വചിത്രമേള

രാജാംബിക (വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, ഫിൽക്ക)

122 - 132 Click to go

11. വാർത്ത - ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്കുള്ള ഗ്രാന്റ് ഇനിമുതൽ ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി വഴി : പി. സി. വിഷ്ണുനാഥ് (സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് മന്ത്രി)

Kerala Chalachithra Academy and the Film Society movement

Dr. B . Radhakrishnan, President, AFSO.

The motto of the Chalachithra Academy and Kerala Film Development Corporation are entirely different. The prime objective of the Chalachithra Academy is to foster the best artistic cinema and audience through film literacy programs.

The film society movement is a global cultural and educational initiative where enthusiasts gather to screen, study, and discuss non-commercial, classic, and international art-house cinema.

The film society movement originated in France during the time between the two world wars. Thereafter film societies were formed in many other countries. The international body for film societies is the International Federation of Film Societies (IFFS), also known by its Frech name Fédération Internationale des Ciné-Clubs (F.I.C.C.). This international association was set up in 1947 in Cannes (France) bringing together groups of film societies throughout the world.

In India, filmmaker Satyajit Ray founded the first Indian film society, the Calcutta Film Society in 1947. In 1959, the

Federation of Film Societies of India was formed as a central organization connecting the film societies of Calcutta, Delhi, Bombay (Mumbai), Madras (Chennai) and Patna. Satyajit Ray was elected its first president.

The first film society in Kerala, Chitralekha Film Society, was formed in Trivandrum in 1965. It was formed by the celebrated and award-winning director Adoor Gopalakrishnan. It paved the way for a new wave in Malayalam cinema.

By the mid-1970s, Kerala boasted over 100 active film societies under the rallying cry "Join a film society and see the world," laying the groundwork for public appreciation of serious art cinema and fostering events like the International Film Festival of Kerala (IFFK).

The Federation of Film Societies of India (FFSI) tried to unify the regional chapters. The movement created dedicated audiences for auteur-driven, realistic cinema, directly inspiring legendary directors like Ritwik Ghatak, Mrinal Sen, Shyam Benegal, Adoor Gopalakrishnan and G. Aravindan.

The Kerala State Chalachithra Academy was founded in August 1998 for the promotion of cinema in Kerala, considering that cinema is the most popular art form in the state. The academy was the first of its kind in India; it was formed on the basis of the Karant committee report (1980), which proposed the formation of a national film academy. The Ministry for Cultural Affairs of Kerala appointed Shaji N. Karun as its first chairman.

One of the objectives and functions of the Kerala State Chalachithra Academy is to support film societies by providing grants and other facilities.

Unfortunately, in recent years, the Academy has been in the limelight for leadership troubles with allegations against politically motivated appointments of chairman and other positions.

The motto of the Chalachithra Academy and Kerala Film Development Corporation are entirely different. The prime objective of the Chalachithra Academy is to foster the best artistic cinema and audience through film literacy programs.

So the Chalachithra Academy finds it obligatory to support the active, reputed, and affiliated film societies as is through their effort that film literacy is achieved and audiences get an introduction to aesthetic sensibility through regular screenings of classical cinema, film literature, discussions and workshops on filmmaking and appreciation.

Hence it is only natural that the people from film societies become most eligible to be members of the executive committee of Chalachithra Academy as well as the award committee for films and film literature as they are often well experienced and knowledgeable in several aspects of film art and film appreciation. ◆

അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് (AFSO)

ഭാവി പരിപാടികളും നയരൂപീകരണ നിർദ്ദേശങ്ങളും (2026–2031)

ചെറിയാൻ ജോസഫ്,
അഫ്സോ ജനറൽ സെക്രട്ടറി

ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുന്നതിലൂടെ നിലവിലെ ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ എണ്ണം 140 ആയി ഉയർത്താനും, കേരളത്തിലുടനീളം ശക്തമായ ഒരു ബദൽ സിനിമാ സംസ്കാരം പുനഃസൃഷ്ടിക്കാനും സാധിക്കും. ഈ നയരൂപീകരണ രേഖ സാംസ്കാരിക വകുപ്പിനും കേരള സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിക്കും സമർപ്പിക്കാൻ അനുയോജ്യമായ രീതിയിലാണ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക മുന്നേറ്റത്തിൽ നിർണ്ണായക പങ്ക് വഹിച്ച പ്രസ്ഥാനമാണ് ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ. എന്നാൽ മാറുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ സങ്കേതികവിദ്യയുടെയും ഡിജിറ്റൽ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളുടെയും വരവോടെ ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വലിയ പ്രതിസന്ധിയെ നേരിടുന്നു. നിലവിൽ കേരളത്തിലാകെ 40-ൽ താഴെ ഫിലിം

സൊസൈറ്റികൾ മാത്രമാണ് സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

ചലച്ചിത്ര സംസ്കാരത്തെയും സിനിമാ കാഴ്ചകളെയും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ എല്ലാ നഗര-ഗ്രാമ മേഖലകളിലേക്കും ബോധപൂർവ്വം തിരിച്ചെത്തിക്കുക എന്നത് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്. ഇതിനായി അടുത്ത 5 വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ, സാംസ്കാരിക ക്ലബ്ബുകൾ, ക്യാമ്പസ് ഫിലിം ക്ലബ്ബുകൾ എന്നിവയുടെ ആകെ എണ്ണം 140 ആയി ഉയർത്തുക എന്നതാണ് AFSO-യുടെ പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യം. ജനകീയമായ സിനിമാ കൂട്ടായ്മകൾ ബോധപൂർവ്വം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിനും, കേരള ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി, KSFDC, സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് എന്നിവയുമായി ചേർന്ന് നടപ്പിലാക്കേണ്ടതുമായ 10 സമഗ്ര നിർദ്ദേശങ്ങൾ താഴെ നൽകുന്നു:

1. 'സിനിമ റൈറ്റ്സ്' ലൈസൻസിംഗും പൈറസി വിരുദ്ധ വിതരണ ശൃംഖലയും

നിർദ്ദേശം: ഒരു വർഷം 50 മുതൽ 100 വരെയുള്ള സമകാലിക ലോകസിനിമകളുടെയും ഇന്ത്യൻ സിനിമകളുടെയും നോൺ-കമേഴ്സ്യൽ പ്രദർശന അവകാശം (Screening Rights) കേരള ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി നേരിട്ട് വാങ്ങുക. ഇവ അക്കാദമിയുടെ ഡിജിറ്റൽ സെർവർ വഴി കേരളത്തിലെ അംഗീകൃത

ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്കും ക്യാമ്പസ് ക്ലബ്ബുകൾക്കും ലഭ്യമാക്കുക.

പൈറസി പ്രതിരോധം: ലോകോത്തര സിനിമകൾ നിയമപരമായും ഉയർന്ന ക്വാളിറ്റിയിലും കാണാൻ അവസരമൊരുക്കുന്നതിലൂടെ വ്യാജപതിപ്പുകളുടെ (Piracy) ഉപയോഗം പൂർണ്ണമായി തടയാം.
ക്യാമ്പസ് ഫിലിം കൾച്ചർ: സ്കൂൾ/കോളേജ് ക്യാമ്പസുകളിൽ ആഴ്ചതോറുമോ മാസത്തിലോ കൃത്യമായ സിനിമാ പ്രദർശനങ്ങളും ചർച്ചകളും സംഘടിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും.

2. സമാന്തര-പ്രാദേശിക സിനിമകളുടെ ബദൽ വിതരണ ശൃംഖല

നിർദ്ദേശം: വാണിജ്യ തിയേറ്ററുകളിൽ വിപണി കണ്ടെത്താൻ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന മികച്ച സമാന്തര (Parallel/Art) മലയാള സിനിമകൾക്കും, മറ്റ് ഇന്ത്യൻ പ്രാദേശിക ഭാഷാ ചിത്രങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ട് അക്കാദമിയുടെയും AFSO-യുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ബദൽ വിതരണ ശൃംഖല (Alternative Distribution Network) യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുക.

നേട്ടങ്ങൾ:
സമാന്തര സിനിമയ്ക്ക് പിന്തുണ: പരീക്ഷണ സിനിമകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന സ്വതന്ത്ര സംവിധായകർക്ക്

അവരുടെ ചിത്രങ്ങൾ ജനങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കാനും സാമ്പത്തിക തിരിച്ചുപിടിക്കലിന് വഴിയൊരുക്കാനും ഇത് സഹായിക്കും.

സൊസൈറ്റി സ്ക്രീനിംഗുകൾ: സൊസൈറ്റികൾ ടിക്കറ്റ് വച്ചോ അല്ലാതെയോ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യേക പ്രദർശനങ്ങളിലൂടെ സിനിമകളെ കാഴ്ചക്കാരിലേക്ക് നേരിട്ടെത്തിക്കാം.

3. വികേന്ദ്രീകൃത മിനി തിയേറ്ററുകൾക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായം

നിർദ്ദേശം: വൻകിട ചെലവ് വരുന്ന KSFDC തിയേറ്റർ നിർമ്മാണ രീതിക്ക് പകരം, 25 മുതൽ 50 പേർക്ക് വരെ ഇരിക്കാവുന്ന വികേന്ദ്രീകൃത മിനി തിയേറ്ററുകൾ നിർമ്മിക്കാൻ മുന്നോട്ട് വരുന്ന ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് ₹10 ലക്ഷം മുതൽ ₹20 ലക്ഷം വരെ സർക്കാർ സാമ്പത്തിക സഹായം അനുവദിക്കുക. അടുത്ത 5 വർഷത്തിനുള്ളിൽ 100 മിനി തിയേറ്ററുകൾ നിർമ്മിക്കുകയാണ് ലക്ഷ്യം.

നേട്ടങ്ങൾ:

കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ പ്രാദേശികമായി ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് സ്വന്തമായി പ്രദർശന വേദികൾ ഉറപ്പാക്കാം. തിയേറ്റർ വാടകയിനത്തിൽ വരുന്ന ഭീമമായ തുക ഒഴിവാക്കി സ്ഥിരമായ സിനിമാ

സംസ്കാരം ഗ്രാമതലങ്ങളിൽ പോറ്റിവളർത്താം.

4. ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്കുള്ള ഏകജാലക ധനസഹായം

നിർദ്ദേശം: കേരളത്തിലെ ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് സർക്കാർ നൽകിവരുന്ന ഗ്രാന്റുകളും സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങളും ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി വഴി 'ഏകജാലക സംവിധാനത്തിലൂടെ' (Single Window Portal) സുതാര്യമായും സമയബന്ധിതമായും വിതരണം ചെയ്യുക.

നേട്ടങ്ങൾ:

സുതാര്യതയും ലാളിത്യവും: ഓഫീസുകൾ കയറിയിറങ്ങുന്ന ബ്യൂറോക്രാറ്റിക് കാലതാമസം ഒഴിവാക്കി സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രവർത്തന മികവും റിപ്പോർട്ടും പരിഗണിച്ച് നേരിട്ട് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടുകളിലേക്ക് ഗ്രാന്റ് തുക നൽകാം.

പുതിയ സൊസൈറ്റികൾക്ക് പ്രോത്സാഹനം: ഗ്രാന്റ് പ്രോസസിംഗ് ലളിതമാകുന്നതോടെ പുതിയ ഫിലിം ക്ലബ്ബുകൾ രൂപീകരിക്കാൻ താൽപ്പര്യമുള്ളവർ മുന്നോട്ടുവരും.

5. IFFK-യുടെ വികേന്ദ്രീകരണവും ഘടനാപരമായ മാറ്റവും

നിർദ്ദേശം: രാജ്യാന്തര ചലച്ചിത്ര മേള (IFFK)

തിരുവനന്തപുരത്ത് മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ച് നടത്തുന്നതിന് പകരം, തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രധാന വേദിക്കൊപ്പം സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിൽ (എറണാകുളം, കോഴിക്കോട്, കണ്ണൂർ/കാസർഗോഡ്) ഒരേസമയം (Simultaneous) ഉപവേദികൾ ഒരുക്കി സംഘടിപ്പിക്കുക.

നേട്ടങ്ങൾ:

സാമ്പത്തിക കാര്യക്ഷമത: പ്രാദേശിക ചലച്ചിത്ര മേളകൾക്കായി (Regional Festivals) അക്കാദമിക്ക് വെവ്വേറെ വരുന്ന ഭീമമായ സാമ്പത്തിക ബാധ്യത ഒരേസമയമുള്ള ഈ വികേന്ദ്രീകരണം വഴി പൂർണ്ണമായി ഒഴിവാക്കാം.

ജനകീയ പങ്കാളിത്തം: മലബാർ, മധ്യകേരള മേഖലകളിലെ സാധാരണക്കാർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഒരേസമയം ലോകസിനിമകൾ കാണാൻ അവസരമൊരുങ്ങും.

ഡിജിറ്റൽ സ്ട്രീമിംഗ്: തിരുവനന്തപുരത്ത് നടക്കുന്ന ഉദ്ഘാടന-സമാപന ചടങ്ങുകളും സംവാദങ്ങളും ഉപവേദികളിലെ തിയേറ്ററുകളിൽ തത്സമയം പ്രദർശിപ്പിക്കാം.

6. ഇന്ത്യൻ സിനിമകൾക്ക് അർഹമായ പ്രാധാന്യം

നിർദ്ദേശം: IFFK-യിലെ 'ഇന്ത്യൻ സിനിമ ടുഡേ' (Indian

Cinema Today) വിഭാഗത്തിലെ ചിത്രങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം നിലവിലുള്ള ഏഴിൽ നിന്നും 15 ആയി ഉയർത്തുക.

നേട്ടങ്ങൾ:

വിപണിയും കാഴ്ചക്കാരും : മറ്റ് ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ സ്വതന്ത്ര, ബദൽ, പരീക്ഷണാത്മക സിനിമകൾക്ക് കേരളത്തിൽ വലിയൊരു കാഴ്ചക്കാരെയും വിപണിയും കണ്ടെത്താൻ ഇത് സഹായിക്കും.

സാംസ്കാരിക കൈമാറ്റം : മറ്റ് ഭാഷകളിലെ സ്വതന്ത്ര ചലച്ചിത്ര പ്രവർത്തകർക്ക് കേരളത്തിലെ ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുമായി ആശയവിനിമയം നടത്താനും അവരുടെ ചിത്രങ്ങൾക്ക് തുടർപ്രദർശനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കാനും വഴിയൊരുങ്ങും.

7. IDSFK-യുടെ അന്താരാഷ്ട്രവൽക്കരണം

നിർദ്ദേശം: അന്താരാഷ്ട്ര ഡോക്യുമെന്ററി-ഹ്രസ്വചിത്ര മേളയിൽ (IDSFK) ദേശീയ മത്സരവിഭാഗത്തിന് പുറമെ ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര മത്സര വിഭാഗം (International Competition Section) കൂടി ഔദ്യോഗികമായി ഉൾപ്പെടുത്തുക.

നേട്ടങ്ങൾ:

ഗ്ലോബൽ ബ്രാൻഡിംഗ് : IDSFK-യുടെ ആഗോള പദവി

ഉയർത്താനും, ലോകമെമ്പാടുമുള്ള പ്രശസ്ത ഡോക്യുമെന്ററി ചലച്ചിത്ര പ്രവർത്തകർക്ക് കേരളം ഒരു പ്രധാന ആകർഷണ കേന്ദ്രമായി മാറാനും കാരണമാകും.

8. അന്താരാഷ്ട്ര ഇൻഡസ്ട്രി വർക്ക്ഷോപ്പുകളും മാസ്റ്റർക്ലാസുകളും

നിർദ്ദേശം:
IDSFK, IFFK മേളകളോട് അനുബന്ധിച്ച് അന്താരാഷ്ട്രതലത്തിലെ വിഖ്യാത സംവിധായകർ, എഡിറ്റർമാർ, സൗണ്ട് ഡിസൈനർമാർ എന്നിവരെ പങ്കാളികളാക്കി പ്രത്യേക പരിശീലന കളരികളും മാസ്റ്റർക്ലാസുകളും സംഘടിപ്പിക്കുക.

നേട്ടങ്ങൾ:

പ്രാദേശിക ചലച്ചിത്ര പ്രവർത്തകർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലുള്ള സിനിമാ നിർമ്മാണ രീതികളെക്കുറിച്ച് നേരിട്ട് പഠിക്കാനും അവരുമായി സംവദിക്കാനും അവസരം ലഭിക്കും.

9. തീം അധിഷ്ഠിത (Theme-based) ചലച്ചിത്ര മേളകൾ

നിർദ്ദേശം: പരമ്പരാഗതമായി നടത്തുന്ന പൊതുവായ പ്രാദേശിക മേളകൾക്ക് പകരം വൈവിധ്യമാർന്ന

സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക വിഷയങ്ങളെ മുൻനിർത്തി വർഷത്തിലുടനീളം 'തീം ബേസ്ഡ്' മേളകൾ ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ സഹകരണത്തോടെ സംഘടിപ്പിക്കുക.

പ്രധാന തീമുകൾ:

വുമൺസ് ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ : സ്ത്രീപക്ഷ സിനിമകളും വനിതാ സംവിധായകരുടെ ചിത്രങ്ങളും.

സബ്-ആൾട്ടേൺ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ : ദളിത്, ആദിവാസി, ലൈംഗിക ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ (LGBTQIA+) ശബ്ദമാകുന്ന ചിത്രങ്ങൾ.

ഏഷ്യൻ / ആഫ്രിക്കൻ ചലച്ചിത്ര മേളകൾ : മൂന്നാം ലോക സിനിമകളുടെ കാഴ്ചയും രാഷ്ട്രീയവും.

ഫോക് ലോർ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ: തദ്ദേശീയ സംസ്കാരവും പാരമ്പര്യവും പ്രമേയമാകുന്ന ചിത്രങ്ങൾ.

ചിൽഡ്രൻസ് ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ : കുട്ടികൾക്കായുള്ള ലോകോത്തര ചിത്രങ്ങളും ആനിമേഷൻ സിനിമകളും.

എൺവയോൺമെന്റൽ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ : പാരിസ്ഥിതിക വിഷയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ചിത്രങ്ങൾ.

നേട്ടങ്ങൾ:
സിനിമയെ വെറുമൊരു വിനോദോപാധിയായല്ല, മറിച്ച് സമൂഹത്തിലെ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശബ്ദമായും വൈവിധ്യങ്ങളുടെ ആഘോഷമായും അടയാളപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും.

10. KSFDC തിയേറ്റർ ഇളവുകളും നിർമ്മാണ പിന്തുണയും

നിർദ്ദേശം:

വാടക ഇളവ്: ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന സമാന്തര സിനിമാ ഫെസ്റ്റിവലുകൾക്കായി KSFDC തിയേറ്ററുകൾ 30% നിരക്കിൽ (70% സബ്സിഡിയോടെ) വിട്ടുനൽകുക.

പ്രതിമാസ സ്ക്രീനിംഗുകൾ: ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ മാസത്തിലൊരിക്കലുള്ള പ്രഭാത/പ്രത്യേക പ്രദർശനങ്ങൾക്ക് KSFDC തിയേറ്ററുകൾ അനുവദിക്കുക.

നിർമ്മാണ ഗ്രാന്റ്: സ്ത്രീ സംവിധായകർക്കും SC/ST വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട സംവിധായകർക്കും സിനിമ നിർമ്മാണത്തിനായി പ്രത്യേക സർക്കാർ ഗ്രാന്റ് അനുവദിക്കുക.
നേട്ടങ്ങൾ: സാമ്പത്തിക ശേഷി കുറഞ്ഞ

സൊസൈറ്റികൾക്ക് മികച്ച തിയേറ്ററുകളിൽ സിനിമ പ്രദർശിപ്പിക്കാം.

സിനിമ രംഗത്ത് പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങൾക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കൂടുതൽ പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പാക്കാൻ സാധിക്കും.

ഉപസംഹാരം

മേൽപറഞ്ഞ 10 നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുന്നതിലൂടെ നിലവിലെ ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ എണ്ണം 140 ആയി ഉയർത്താനും, കേരളത്തിലുടനീളം ശക്തമായ ഒരു ബദൽ സിനിമാ സംസ്കാരം പുനഃസൃഷ്ടിക്കാനും സാധിക്കും. ഈ നയരൂപീകരണ രേഖ സാംസ്കാരിക വകുപ്പിനും കേരള സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിക്കും സമർപ്പിക്കാൻ അനുയോജ്യമായ രീതിയിലാണ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ♦

നേർകാഴ്ച

NERKAZHCHA ONAM SUPPLEMENT

Wishing you a joyous Onam!
We hope this year's celebration was
filled with vibrant colors, cherished moments,
love, gratitude, and happiness.
As part of our efforts to share the festive spirit
with our readers, the Nerkazhcha News team is
excited to announce the publication of our
Onam supplement
on September 1st, 2026.
To make this edition extra special,
we invite you to contribute your support,
stories, news, photos, and wishes.
For more information,
please don't hesitate to reach out to our
Chief Editor
Simon Valacheril at
847 630 0037

GATHER THOSE
EVERGREEN MOMENTS.
Take in the green, serene vistas of God's Own Countr
Reconnect with absolute joy and peace. And rediscov
that magical sense of togetherness.
kerala
God's Own Country
keralatourism.org
Come Together
in Kerala

KPharma

PERSONALISED NUTRITION TAILORED TO YOU

YOUR ESSENTIALS, DELIVERED MONTHLY

Home Delivery: +91 9995811166

KPharma

HOME DELIVERY:
+91 99958 11166

PERSONALISED NUTRITION TAILORED TO YOU

ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രവർത്തനം, ഒരു സാംസ്കാരിക ദൗത്യം

അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

1965 ലാണ് ഞാനും കുളത്തൂർ ഭാസ്കരൻനായരും ഒക്കെ ചേർന്ന് ചിത്രലേഖ ആരംഭിക്കുന്നത്. അക്കാലത്ത്, ഒരു ദിവസത്തിൽ ഉറങ്ങുന്ന സമയം ഒഴിച്ചാൽ ബാക്കി സമയം മുഴുവൻ ഞാൻ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായാണ് മാറ്റി വച്ചത്.

1965 ലാണ് ഞാൻ പൂനയിൽ നിന്ന് സിനിമാപഠനം പൂർത്തിയാക്കി മടങ്ങിയെത്തുന്നത്. ആദ്യത്തെ സിനിമയായ സ്വയംവരം സംവിധാനം ചെയ്യുന്നത് 1972 -ലും. അതിനിടയിലുള്ള ഏഴു വർഷക്കാലം ലോക ക്ലാസിക്കുകൾ മലയാളികളെ കാണിക്കുന്നതിനുള്ള ഫിലിം സൊസൈറ്റി സംരംഭവുമായി പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. അന്നൊക്കെ ഒരു ഫിലിം സൊസൈറ്റി നടത്തുക എന്നത് വിഷമം പിടിച്ച പണിയായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഏറെക്കുറെ അങ്ങനെ തന്നെ. അന്ന് നല്ല സിനിമ ജനങ്ങളെ കാണിക്കാൻ വലിയ പ്രയാസങ്ങൾ

അനുഭവിക്കണം. അതിനുതക്ക യാതൊരു സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്ത് സിനിമ ലഭിച്ചിരുന്നത് 35 എം.എം -ൽ ആണ്. അതായത്, അത് നമുക്ക് തിയറ്ററിൽ മാത്രമേ കാണിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. തിയറ്ററുകാരാണെങ്കിൽ ഭാരിച്ച തുകയായിരിക്കും വാടകയായി ചോദിക്കുന്നത്. ആ വാടക കൊടുത്തിട്ട് നമുക്ക് സിനിമ കാണിക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. എങ്കിലും പലരിൽ നിന്നും കടം വാങ്ങിയും ചെറിയ സംഭാവനകൾ സ്വീകരിച്ചുമൊക്കെ ഞായറാഴ്ച ദിവസം രാവിലെ ഞങ്ങൾ ഒരു ഷോ സംഘടിപ്പിക്കും. കുറച്ചു നാളുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഹംഗറി, പോളണ്ട്, ചെക്കോസ്ളോവാക്യ തുടങ്ങിയ കിഴക്കൻ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സിനിമകൾ 16 എം. എം ൽ കിട്ടാൻ തുടങ്ങി. അറുപതുകൾ കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിൽ സിനിമകളുടെ വസന്തകാലമായിരുന്നു. ഏറെ പുതുമയുള്ളതും നമ്മെ ത്രസിപ്പിക്കുന്നതുമായ ചിത്രങ്ങളാണ് അവിടെ നിന്നും ലഭിച്ചിരുന്നത്. ഇതിൽ പല ചിത്രങ്ങളും ലണ്ടനിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് അവരുടെ തിയറ്ററുകളിൽ കാണിക്കുന്നതിന് മുൻപുതന്നെ നമുക്കിവിടെ കാണിക്കാൻ സാധിച്ചു ! നമ്മൾ സിനിമ കൾ കാണിച്ച് മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും ബ്രിട്ടീഷ് ഫിലിം

ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ബുള്ളറ്റിനുകളിൽ ആ സിനിമകളെക്കുറിച്ചുള്ള റിവ്യൂ വരുന്നതുപോലും ! അന്ന്, ഞങ്ങൾ വളരെയേറെ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടും കൃത്യതയോടുമാണ് പ്രവർത്തിച്ചത്. അതിനാൽ തന്നെ വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലെ എംബസികൾക്ക് നമുക്ക് ചിത്രങ്ങൾ തരുന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷമായിരുന്നു. ചിത്രലേഖ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ ഇത്തരമൊരു ഉത്തരവാദിത്വബോധം ഞങ്ങൾ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അത് കൈമോശം വരാതിരിക്കാനും പരമാവധി പരിശ്രമിച്ചു.

അന്നത്തെ ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം തിരുവനന്തപുരത്ത് മാത്രമായി ഒരു ഫിലിം സൊസൈറ്റി തുടങ്ങുക എന്നതായിരുന്നില്ല. മറിച്ച്, കേരളം മുഴുവൻ ശക്തമായൊരു ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനം കെട്ടിപ്പെടുക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഞങ്ങളുടെ ഈ ചിന്തയ്ക്ക് വഴികാട്ടിയായത് കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും വളർച്ചയുമാണ്. പി.എൻ. പണിക്കർ എന്ന ദീർഘദർശി കോട്ടയം തിരുനക്കര ക്ഷേത്രമൈതാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിരുന്ന് അന്നന്നത്തെ മനോരമ ദിനപത്രം അവിടെ വരുന്ന

മറ്റാളുകൾക്ക് കേൾക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉച്ചത്തിൽ വായിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായ അദ്ദേഹമത് ചെയ്തത് വായന എന്ന അനുഭവം മറ്റുള്ളവരിലും വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു. ഇതറിഞ്ഞ കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസ് മാപ്പിള ഒരു മനോരമ പത്രം പി. എൻ. പണിക്കർക്ക് സൗജന്യമായി നൽകാൻ പറഞ്ഞു. കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയും അതിനായുള്ള അർപ്പണബോധവും അത്രമേൽ ശ്ലാഘനീയമായിരുന്നു. ഇവിടെ നിന്നാണ് പി.എൻ. പണിക്കർ കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാല പ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിയതും അത് കേരളം മുഴുവൻ വലിയൊരു വിപ്ളവമായി മാറിയതും. അതിലദ്ദേഹം പരിപൂർണ വിജയം കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അടൂരിലെ തുവയൂർ വടക്കെന്ന ഒരു ഉൾഗ്രാമമാണ് എന്റെ നാട്. അക്കാലത്ത്, അവിടെ ഞങ്ങളും ഒരു വായനശാല ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ഈ വായനശാല പണിക്കർ സാർ സന്ദർശിച്ചത് ഞാനിപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. അന്നദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ വളരെയേറെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഈ രീതിയിൽ, കേരളത്തിലെമ്പാടും ഗ്രന്ഥശാലകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്ന സകല ആളുകളെയും അദ്ദേഹത്തിന് നേരിട്ടറിയാമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അർപ്പണബോധവും പ്രവർത്തന ശൈലിയും ഞങ്ങളെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചു. ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനം അന്നത്തെ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക മണ്ഡലത്തെ വളരെയേറെ സമൃദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കേരളം മുഴുവൻ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനം വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഞങ്ങൾ മാതൃകയായിക്കണ്ടത് മഹത്തായ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തിനെയാണ്. ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വഴികാട്ടി എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനം തന്നെയാണെന്നു പറയാം.

പൂനാ ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് ഞങ്ങൾ കണ്ട സിനിമകളൊന്നും തന്നെ ഞങ്ങൾ മുൻപ് കണ്ടിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങളെപ്പോലെ ആയിരുന്നില്ല. ആ ചിത്രങ്ങൾ പുതിയൊരു സാംസ്കാരികാവബോധമാണ് ഞങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിച്ചത്. കാരണം, അക്കാലത്തെ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സിനിമകൾക്ക് കേവലം 'ഒരു കച്ചവടച്ചരക്ക്' എന്നതിനപ്പുറമൊരു പരിഗണന ഉള്ളതായി തോന്നിയിരുന്നില്ല.

സിനിമാപ്രേമികളായ ആളുകൾ മദ്രാസിലെ കോടമ്പാക്കത്തേക്ക് പോവുകയും സ്ഥിരം

ഫോർമുലകളിൽ സിനിമകളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. സാമ്പത്തിക നേട്ടം ലക്ഷ്യമിട്ടുകൊണ്ട് അവർ ചില നടീനടൻമാർക്കുവേണ്ടി മാത്രം സിനിമകൾ ഉണ്ടാക്കി. സിനിമയ്ക്കായി ആക്ഷനും കോമഡിയും ഉൾപ്പെടുന്ന സ്ഥിരം ഫോർമുലകൾ സൃഷ്ടിച്ചു. അന്നത്തെ നമ്മുടെ സിനിമാ സംസ്ക്കാരം ഇത്തരം കച്ചവട ഫോർമുലകളിൽ മുങ്ങിത്താഴ്ന്ന് കിടക്കുകയായിരുന്നു.

ഉയർന്ന സാക്ഷരതയും വായനാസംസ്ക്കാരവുമുള്ള നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സിനിമകൾ വെറും നാലാംകിട നിലവാരത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു. ഗൃഹസദസ്സുകളിൽ അന്ന് സിനിമയെക്കുറിച്ച് ആരും സംസാരിക്കാറില്ല. കള്ളുഷാപ്പുകളിൽ തലയിൽ മുണ്ടിട്ട് പോകുന്നതുപോലെയാണ് നമ്മുടെ സിനിമകൾ കണ്ടിട്ട് പുറത്തേക്കിറങ്ങേണ്ടതെന്നാണ് അക്കാലത്ത് രസികനായ ഒരു സഹൃദയൻ എഴുതിയത്. അത്തരം വഷളത്തരം നിറഞ്ഞ സിനിമകളാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ആളുകൾ കണ്ടാസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതിനൊരു മാറ്റം വരണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനുള്ള വഴി ജനങ്ങളെ നല്ല സിനിമകൾ കാണിക്കുകയെന്നതാണെന്ന് ഞാനും എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളും മനസിലാക്കി. ഇത് സിനിമകൾ

നിർമ്മിക്കുന്നവർക്കും ഉപകാരപ്പെടുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നു. കാരണം തങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതും സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതുമല്ലാത്ത രീതിയിലുള്ള സിനിമകളും ഈ ലോകത്ത് നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർക്കറിയാത്തതിനാലാകാം അവർ സ്ഥിരം ഒരേ പാതയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ നല്ല സിനിമകളുടെ കാഴ്ച തന്നെയാണ് നമ്മുടെ സിനിമാ സംസ്ക്കാരത്തെ പുതുക്കിപ്പണിയാൻ ഏറ്റവും ഉത്തമം എന്നത് തന്നെയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ.

1965 ലാണ് ഞാനും കുളത്തൂർ ഭാസ്കരൻനായരും ഒക്കെ ചേർന്ന് ചിത്രലേഖ ആരംഭിക്കുന്നത്. അക്കാലത്ത്, ഒരു ദിവസത്തിൽ ഉറങ്ങുന്ന സമയം ഒഴിച്ചാൽ ബാക്കി സമയം മുഴുവൻ ഞാൻ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായാണ് മാറ്റി വച്ചത്. ഒരു ഓപ്പറേറ്ററെ വിളിച്ച് സിനിമാപ്രദർശനം നടത്താനുള്ള സാമ്പത്തിക പരാധീനത മൂലം പലപ്പോഴും ആ ജോലിയും ഞാൻ തന്നെ ചെയ്തു. അന്ന് നല്ല പ്രേക്ഷക പങ്കാളിത്തവുമുണ്ടായിരുന്നു. എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിൽ നിന്നും മെഡിക്കൽ

കോളേജിൽ നിന്നുമൊക്കെ ധാരാളം വിദ്യാർത്ഥികൾ സിനിമകൾ കാണാനെത്തി. ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ടി വരുമ്പോഴും 'ഞാൻ ചിത്രലേഖയിലെ അംഗമായിരുന്നു' എന്നു അഭിമാനത്തോടെ പറയുന്നവരെ ഞാൻ കാണാറുണ്ട്. അതിൽപരം മറ്റെന്ത് സന്തോഷമാണ് നമുക്ക് കിട്ടാനുള്ളത്.

എന്നാൽ, ഈ ഫിലിം സൊസൈറ്റി തിരുവനന്തപുരത്ത് മാത്രം പോര എന്ന ചിന്തയോടുകൂടി സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്ന പല സാഹിത്യകാരൻമാരെയും സാംസ്ക്കാരിക പ്രവർത്തകരെയുമൊക്കെ പ്രേരിപ്പിച്ച് പലയിടത്തും ഞങ്ങൾ ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ തുടങ്ങി. ചിത്രലേഖയിൽ കാണിക്കുന്ന സിനിമകളൊക്കെ അതിനുശേഷം ഈ സൊസൈറ്റികൾക്കും ഞങ്ങൾ നല്കി. അസോസ്സിയേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് ഇൻ കേരള എന്ന പേരിൽ ഞങ്ങളന്ന് ഒരു സംഘടന ഉണ്ടാക്കി. ഇതറിഞ്ഞ ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസിന്റെ മദ്രാസിലെ ചുമതലക്കാരൻ എന്നോട് വിശദീകരണം ചോദിച്ചു. അതിന് ഞാൻ കൊടുത്ത മറുപടി ഏതാണ്ടിങ്ങനെയായിരുന്നു. 'സിനിമ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നിങ്ങൾ, സിനിമയെക്കുറിച്ച്

പഠിക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങളോട് ഇതിന് എക്സ്പ്ലനേഷൻ ഒന്നും ചോദിക്കരുത്. നല്ല സിനിമകളെക്കുറിച്ച് അറിയാവുന്നവർ തന്നെയാണ് ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നത്.'

ഈ മറുപടിയുടെ അനന്തരഫലം പിൽക്കാലത്ത് എനിക്കനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഡൽഹിയിലേക്ക് സിനിമകൾ ശുപാർശ ചെയ്യുന്ന മദ്രാസ് റീജിയണൽ കമ്മിറ്റിയിൽ ഇവരൊക്കെയാണുണ്ടായിരുന്നത്. എന്റെ സ്വയംവരത്തെ ഡൽഹിയിലേക്കയയ്ക്കാതെ തഴഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു ഇവർ എന്നോട് പകവീട്ടിയത്. നാട്ടിൽനിന്നുപോയ ചില 'നല്ല സ്നേഹിതൻ' മാരുമുണ്ടായിരുന്നു, ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ പടം തട്ടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ. ഇതൊക്കെ പിൽക്കാലത്താണ് ഞാനറിഞ്ഞത്.

ഈ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ കുറെയേറെ നല്ല മനുഷ്യരെ പരിചയപ്പെടാനും അതിലേറെ ശത്രുക്കളെയുണ്ടാക്കാനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ തിരുവനന്തപുരത്ത് ചിത്രലേഖ ഫിലിം സൊസൈറ്റി ആരംഭിക്കുന്ന സമയത്ത് ഇവിടുത്തെ ഒരു മഞ്ഞപ്പത്രം എഴുതിയത് ആളുകളെ സിനിമ കാണാൻ പഠിപ്പിക്കാം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊ ണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു കള്ളക്കമ്പനി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്നായിരുന്നു. അവർ

എഴുതിയത് ഒരു തരത്തിൽ ശരിയാണെന്ന് ചിലർക്ക് തോന്നും. അതായത് സിനിമ കാണാൻ നമ്മളെ ആരെങ്കിലും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? പോയിക്കാണുക, ആസ്വദിക്കുക, അത്രയല്ലേയുള്ളെന്ന് ആളുകൾക്ക് ചിന്തിക്കാം. എന്നാൽ കാര്യമവിടെയല്ല, നിങ്ങൾ കാണുന്ന സിനിമയല്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ സിനിമ, കാണേണ്ട സിനിമ വേറെയുണ്ട് എന്നാണ് ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ പറയുന്നത്.

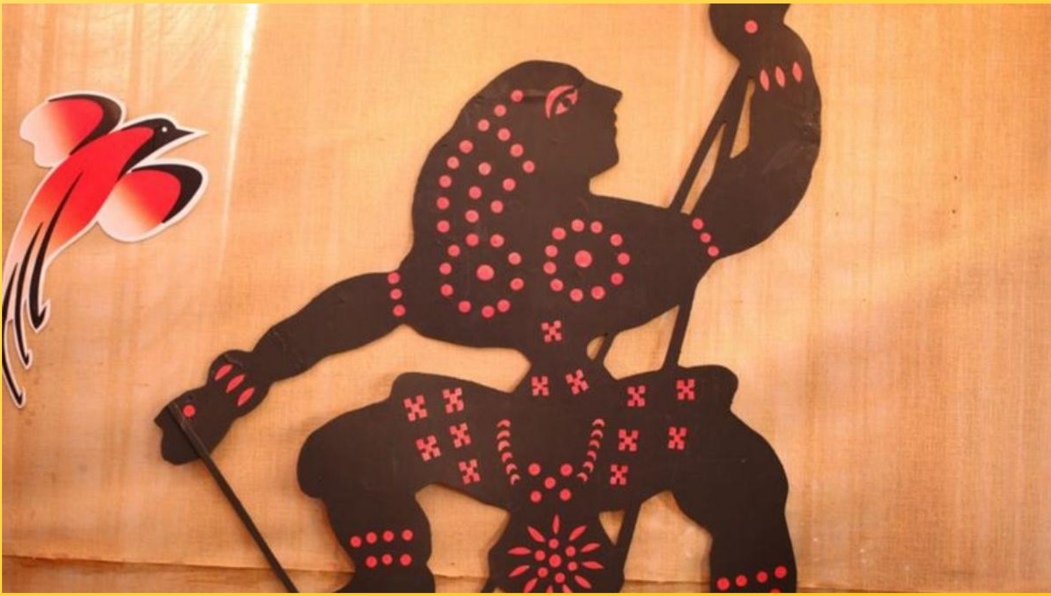

കാലം മാറി, ഇന്ന് നമുക്ക് ഒരു സിനിമ കാണിക്കാൻ പറ്റിയ എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഒരു ഹാളുണ്ടെങ്കിൽ വലിയ പ്രയാസമൊന്നും കൂടാതെ നമുക്കൊരു സിനിമ പ്രദർശിപ്പിക്കാം.

എന്നാൽ അതു കാണാൻ ആളില്ല എന്നുള്ളതാണ് കാര്യം. ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ എന്തിനാണ് പടം കാണിക്കുന്നത്.? പടങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് വേറെ കിട്ടുമല്ലോ എന്നു ചോദിക്കുന്ന ആളുകളും ഇന്ന് ധാരാളമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്തരക്കാർ അറിയാത്തതോ ശ്രദ്ധിക്കാത്തതോ ആയ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ കാണിക്കുന്ന ഓരോ സിനിമയും, ശ്രദ്ധയോടെ അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും, അത് കാണുന്നവർക്ക് പഠിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും, കൂടാതെ സിനിമയെക്കുറിച്ച് സവിശേഷമായ താൽപര്യമുള്ളവർക്ക് പിന്നീട് ആ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള പ്രചോദനം നല്കുന്നതുമായ ചിത്രങ്ങളാണ്.

നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചാൽ നാം പരസ്പരം അതിനേക്കുറിച്ച് പറയാറില്ലേ; ആ പുസ്തകം വായിക്കണം, അത് നല്ല പുസ്തകമാണ് എന്നൊക്കെ. അതുപോലെ പരസ്പരം പങ്കിടാവുന്ന ഒരു കലാനുഭവമാണ് നല്ല സിനിമ എന്നു പറയുന്നതും. ഒരു നല്ല സാഹിത്യ കൃതി അതു വായിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ എങ്ങനെ പ്രചോദനമായിരിക്കുന്നുവോ ഒരു പക്ഷേ അതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ഒരു നല്ല സിനിമയ്ക്ക് നമ്മെ പ്രചോദിപ്പിക്കാനും അനുഭവിപ്പിക്കാനും

കഴിയും. ഇന്നേവരെ മനുഷ്യൻ കണ്ടിട്ടുള്ള അല്ലെങ്കിൽ പരിശീലിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കലാരൂപത്തിനും സാധിക്കാത്ത രീതിയിൽ വലിയ ഉയർന്നതരത്തിൽ നമ്മെ അനുഭവിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന കലാസ്വരൂപമാണ് സിനിമ. സിനിമകാണൽ എന്നത് വെറുമൊരു നേരംപോക്കായിട്ടാണ് പലരും കരുതുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ 'നേരം' വെറുതെ അങ്ങനെ പോക്കാനുള്ളതല്ല എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഈ കാലത്ത് 'നേര'ത്തിന് വളരെയേറെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. കാരണം അടുത്ത നിമിഷം എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നറിയാതെയാണ് ഇന്ന് നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത്. ഒരു തരത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ രസവും ഈ അനിശ്ചിതത്വം തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട്, ജീവിക്കുന്ന കാലത്ത് നമ്മെ ഏറ്റവുമധികം ജീവിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നവരാക്കുന്ന ഒരു കലാപ്രക്രിയ തന്നെയാണ് നല്ല സിനിമകൾ കാണുക എന്നത്. കാരണം, നല്ല സിനിമ, നേരത്തേക്കുറിച്ചും കാലത്തെക്കുറിച്ചും ജീവിതത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്വത്തെക്കുറിച്ചുമൊക്കെയുള്ള ഒരോർമ്മപ്പെടുത്തൽ കൂടിയാണ്. സിനിമ എന്നത് 'ലോക'ത്തെയും 'കാല'ത്തെയും 'നേര'ത്തേയും അറിയാനുള്ള ഒരു കലാ സ്വരൂപം കൂടിയാണ്.

കേരളത്തിലെ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. 70 കളിൽ ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ പ്രവർത്തിച്ചത് കേരളത്തിലാണ്. 1965- ൽ ആണ് ചിത്രലേഖ ഫിലിം സൊസൈറ്റി ഉണ്ടായതെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. പത്തുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കേരളം മുഴുവൻ നൂറിലധികം ഫിലിം സൊസൈറ്റികളായി ഈ പ്രസ്ഥാനം വളർന്നു. 140 ഓളം ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായാണ് ഏതാണ്ടൊരു കണക്ക്. ബംഗാളിലായിരുന്നു അതിനു മുൻപ് ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ അതുപോലും എട്ടോ പത്തോ എന്നാണ് കണക്ക്.

നമ്മുടെ സിനിമയിലും ഇതിന്റെ മാറ്റമുണ്ടായി. ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ നല്ല സിനിമകൾ ഉണ്ടാകുന്നത് കേരളത്തിലാണെന്ന് പരക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിന് ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് കാര്യമായ പങ്കുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ ഇന്നും പൂനാ ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പഠിക്കുന്നത് കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്. ഞാൻ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് തന്നെ ഓരോ വകുപ്പിലും ഒന്നും രണ്ടും പേരുണ്ടായിരുന്നു. അതൊക്കെത്തന്നെ ഫിലിം

സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനം സൃഷ്ടിച്ച സിനിമാവബോധത്തിന്റെ ഫലമാണ്. ഇതുകൊണ്ടൊക്കെത്തന്നെ, ഇന്നു നമ്മൾ സിനിമ കാണിക്കുമ്പോൾ ആളില്ലാത്തതിനെയോർത്ത് ദുഃഖിക്കേണ്ട. രണ്ടോ മൂന്നോ പേരുണ്ടെങ്കിൽ അത് തന്നെ ധാരാളമെന്നു കരുതുക.

ആദ്യകാലത്ത് ഞങ്ങൾ നേരിട്ട മറ്റൊരു കാര്യം രസകരമാണ്. അന്ന് ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ സംഘാടകരിൽ കൂടുതലും ചെറുപ്പക്കാരായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരാരെങ്കിലും കല്യാണം കഴിച്ചാൽ പിന്നെ കാണാനൊക്കില്ല. കാരണം, പങ്കാളികളായെത്തുന്ന പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഇത്തരം സിനിമകൾ കാണുന്നതിലൊന്നും വലിയ താൽപര്യം കാണില്ല. ഈ സിനിമകളൊക്കെ എന്തോ വലിയ രീതിയിൽ ഗൗരവപ്പെട്ടവയാണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ധാരണ.

അതിനാൽ അവർ മറ്റ് സിനിമകൾ തേടിപ്പോയി. ഇതിന് ഞങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു സൂത്രം ഞങ്ങളുടെ അംഗങ്ങൾക്ക് സിനിമ കാണാൻ വരുമ്പോൾ സൗജന്യമായി ഒരു കൂട്ടാളിയെക്കൂടി കൊണ്ടുവരാം എന്നതായിരുന്നു. ഒപ്പം വരുന്നയാൾ ഭാര്യയായിരിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ നിർബന്ധം പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു വിജയിച്ചു.

അങ്ങനെയൊക്കെയാണ് ഞങ്ങൾ അന്ന് ആളുകളെ പിടിച്ചു നിർത്തിയത്.

ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഗുണമാണ് സിനിമയെക്കുറിച്ച് അവഗാഹമുള്ള ചിലരെങ്കിലും സിനിമാനിരൂപണം എഴുതാൻ തുടങ്ങിയെന്നത്. സിനിമാ നിരൂപണം എന്നത് ലാഘവത്തോടെ ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യമല്ല. ചില ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിലെ റിവ്യൂസ് കാണുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം എഴുതുന്നതുപോലെ തോന്നും. സംഗീതം പഠിച്ചവർക്ക് മാത്രമേ സംഗീതത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതാനാകൂ എന്ന് നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ സിനിമയെക്കുറിച്ചെഴുതാൻ എന്തിന് പഠിക്കണം എന്നാണ് പലരുടെയും വിചാരം. സിനിമാ നിരൂപണം ഒട്ടും തന്നെ ലാഘവത്തോടെ ചെയ്യേണ്ട ഒന്നല്ല. സിനിമയെ പഠിച്ചിട്ടുള്ളയാളായിരിക്കണം സിനിമാ നിരൂപകൻ.

അതുപോലെതന്നെ ഇന്റർനാഷണൽ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലുകൾ ആദ്യമായി സ്വപ്നം കണ്ടത് ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനമാണ്. അന്നതിനേക്കുറിച്ച് നമ്മൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ വലിയ വിമർശനമായിരുന്നു. "ഇവിടെ അതിനുള്ള സ്കോപ്പ് ഉണ്ടോ' എന്നായിരുന്നു പലരുടെയും ചോദ്യം. ഇന്ന് ഇന്റർനാഷണൽ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ വളരെ വിജയകരമായി നാം നടത്തുന്നു.

ഓരോ പടം കാണാനും ആളുകൾ ഇടിച്ചു കയറുന്നു. ചിലരൊക്കെ ഇതു കാണുന്നത്, ഇത് കണ്ടിട്ട് കോപ്പിയടിക്കാനാണ്. അത് വേറെ കഥ. കോപ്പിയടിച്ചാലും കുഴപ്പമില്ലെന്നുതന്നെ ഞാൻ കരുതുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിലും ഭേദപ്പെട്ട ഒരു സിനിമ ഉണ്ടാകുമല്ലോ!

നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക മണ്ഡലത്തെ മുഴുവൻ പ്രസാദാത്മകമായി സ്വാധീനിച്ച ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് നമ്മുടെ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനം. അതിനെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഊർജ്ജവാഹിയായ ഒന്നാക്കി മാറ്റുക എന്നതാണ് ഇന്ന് നാമോരോരുത്തരുടെയും ഉത്തരവാദിത്വം. അത് ഈ കാലം ആവശ്യപ്പെടുന്ന സാംസ്ക്കാരിക ദൗത്യവുമാണ്. ◆

(AFSO യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കേരളത്തിലെ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ 60 -)0 വാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ പത്മ വിഭൂഷൺ അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന്.)

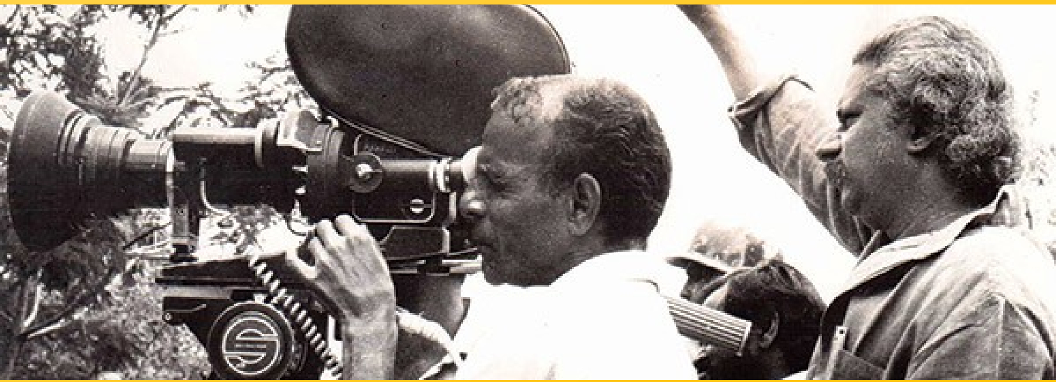

Innovating for Healthy Generations
HLL has traversed a long path, over the past five decades. From a modest condom manufacturer, HLL has emerged as one of India's foremost providers of quality & affordable healthcare products and services. From innovative Contraceptives to Hospital products, Diagnostic services to Retail Pharmacy, creating new-age Infrastructure to Social development initiatives, we are doing all it takes to keep the generations healthy.
HLL Lifecare Limited
(A Government of India Enterprise)
www.lifecarehll.com
Contraceptives | Hospital Products | Nutraceuticals | Personal Care Products | Diagnostic Services | Retail Pharmacy | Projects & Services

ലോകസിനിമയുടെ പ്രദക്ഷിണ വഴിയിലൂടെ അറുപതു വർഷങ്ങൾ

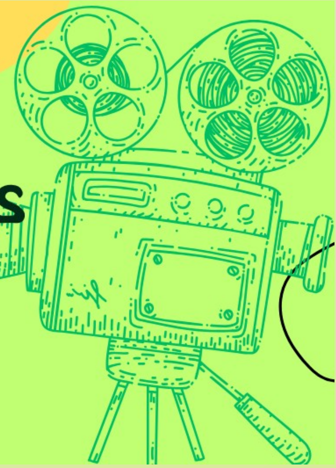

വിജയ കൃഷ്ണൻ

സിനിമ ആദ്യമായി നിർമ്മിച്ച ഫ്രഞ്ചുകാർ തന്നെയാണ് സിനിമയെ ഗൗരവമുള്ള ഒരു കലാരൂപമെന്ന നിലയിൽ ആദ്യം സ്വീകരിച്ചതും. ചലച്ചിത്രനിരൂപകനായ ലൂയി ഡെ ലൂക്കിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിനു തുടക്കം കുറിച്ചു. ഡെല്ലൂക്കാണ് ആദ്യമായി ഫിലിം ക്ലബ്ബുകൾ സ്ഥാപിച്ചത്.

മലയാളിയുടെ ലോക സിനിമാക്കാഴ്ചയ്ക്ക് അറുപതു വയസ്സ് തികയുകയാണ്. അതിനു മുൻപ് ലോക സിനിമ എന്നാൽ ഹോളിവുഡ് സിനിമ എന്നായിരുന്നു അർഥം. ചലച്ചിത്രകാരന്മാർക്കും നിരൂപകർക്കും ഉത്തമ സിനിമയുടെ മാനദണ്ഡം അതായിരുന്നു. നിശബ്ദ സിനിമയുടെ വാഴ്വിന്റെ ഹ്രസ്വകാലത്തിൽ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നല്ല. എന്നാൽ, ശബ്ദത്തിന്റെ വരവോടെ അത് നിലച്ചുപോയി. സിനിമ

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാലുറപ്പിക്കുകയും ജനലക്ഷ ങ്ങൾ അതിൻറെ അനുവാചകരാകുകയും ചെയ്ത ശേഷം ലോകസിനിമാദർശനം അസാധ്യമായി എന്നതാണ് സത്യം.

അക്കാലത്ത് ലോകസിനിമയുടെ ഏക വാതായനം ഫിലിം സൊസൈറ്റിയായിരുന്നു. ഈ വാതായനം നേരത്തെ തുറക്കാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് ബംഗാളിയിൽ നമുക്കും മുൻപേ ലക്ഷണമൊത്ത സിനിമകളുണ്ടായി. കേരളത്തിൽ ആദ്യത്തെ ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുണ്ടാകുന്നതിനു രണ്ടു പതിറ്റാണ്ട് മുൻപേ ബംഗാളിൽ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പിറന്നിരുന്നു. സത്യജിത് റായിയുടെയും ചിദാനന്ദ ദാസ് ഗുപ്തയുടെയും കാർമികത്വത്തിൽ. അൻപതുകളിൽ ഇന്ത്യൻ സിനിമയിൽ ഉളവായ പരിണാമത്തിനു പിന്നിൽ ആദ്യ അന്താരാഷ്ട്ര ചലച്ചിത്ര മേളയായിരുന്നുവെങ്കിലും റായിയും കൂട്ടരും അതിനും മുന്നേ ലോകചലച്ചിത്രാവബോധത്തിലേക്ക് ഉണർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മലയാളസിനിമയിൽ അൻപതുകളിലും അറുപതുകളിലുമുണ്ടായ മാറ്റത്തിന് കാരണം മുഖ്യമായും സാഹിത്യ സമ്പർക്കമായിരുന്നു. നവോത്ഥാന സാഹിത്യ മൂല്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് അന്ന് മലയാള സിനിമ ചെയ്തത്. അക്കാലത്ത്

പ്രമേയപരമായ ഗരിമയുള്ള ചിത്രങ്ങൾ പുറത്തുവന്നുവെങ്കിലും ചലച്ചിത്രഭാഷയിലല്ല അവ ഉരുവാക്കപ്പെട്ടത്. അതിനു കാരണം ചലച്ചിത്ര ഭാഷയുടെയും വ്യാകരണത്തിന്റെയും കാര്യത്തിലുള്ള അജ്ഞതയായിരുന്നു. ഇതാകട്ടെ, ലക്ഷണമൊത്ത ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ ദർശനത്തിലൂടെ മാത്രം ലഭിക്കേണ്ടതുമായിരുന്നു.

സിനിമ ആദ്യമായി നിർമ്മിച്ച ഫ്രഞ്ചുകാർ തന്നെയാണ് സിനിമയെ ഗൗരവമുള്ള ഒരു കലാരൂപമെന്ന നിലയിൽ ആദ്യം സ്വീകരിച്ചതും. ചലച്ചിത്രനിരൂപകനായ ലൂയി ഡെ ലൂക്കിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിനു തുടക്കം കുറിച്ചു. ഡെല്ലൂക്കാണ് ആദ്യമായി ഫിലിം ക്ലബ്ബുകൾ സ്ഥാപിച്ചത്. ഈ ഫിലിം ക്ലബ്ബുകൾ ഐസെൻസ്റ്റൈൻ, പുഡോഫിൻ, റോബർട്ട് വെയിൻ, ജോസ്ട്രോം തുടങ്ങിയവരുടെ ചി ത്രങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെടാൻ ഫ്രഞ്ചുകാരെ സഹായിച്ചു. ഡെല്ലൂക് നയിച്ച ചലച്ചിത്ര ചർച്ചകളും ഈ പുതിയ കലയ്ക്ക് ഫ്രാൻസിൽ ഭദ്രമായ ഒരടിത്തറയുണ്ടാക്കി. ഫ്രാൻസിലെ ഫിലിം ക്ലബ്ബുകളുടെ മാതൃക സ്വീകരിച്ചാണ് ലോകമെമ്പാടും ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനം വേരോടിയത്.
പൂനാ ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തെത്തിയ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണനെ

വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നത് യഥാർത്ഥ സിനിമയെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള കളമൊരുക്കിയിട്ടുവേണം സിനിമ നിർമിക്കാൻ എന്ന ദൃഢനിശ്ചയമാണ്. സമാനഹൃദയരുമായി ചേർന്ന് 1965 ൽ ചിത്രലേഖ ഫിലിം സൊസൈറ്റി ആരംഭിച്ച അടൂർ മലയാളത്തിന്റെ ചലച്ചിത്രഭാവുകത്വത്തിൽ വഴിത്തിരിവ് സൃഷ്ടിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ലോകസിനിമയുടെ മികച്ച മാതൃകകൾ പരിചയപ്പെടാൻ അവസരം കൈവന്ന ആസ്വാദകർക്ക് സമകാലീന മലയാളസിനിമ നല്കിയത് തികഞ്ഞ അസംതൃപ്തിയാണ്. ഫോർമുലകളിൽ നിന്ന്

വിമുക്തമായ ഒരു സിനിമയെ സ്വീകരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറെടുത്തു. ഈ സന്നദ്ധതയിലേക്കാണ് ഏഴു വർഷത്തിനുശേഷം സ്വയംവരം പിറന്നുവീണത്.

കേരളത്തിൽ ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രചാരത്തെ ത്വരിതപ്പെടുതിയത് സ്വയംവരമാണ്. ഏറെപ്പേർ നല്ല സിനിമ കാണാൻ വേണ്ടിയും കുറച്ചുപേർ ഇത്തരം സൊസൈറ്റി വഴി ഭാവിയിൽ സ്വന്തം സിനിമ നിർമ്മിക്കാമെന്നു മോഹിച്ചും ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് രൂപം നല്കി. തിരുവനന്തപുരം മുതൽ കാസർകോട് വരെ അനേകം ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുണ്ടായി. സ്വയംവരത്തിനു ശേഷം മലയാളസിനിമയിലുണ്ടായ പരിവർത്തനത്തിന്റെ ചാലക ശക്തിയാവാൻ ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് കഴിഞ്ഞു.

എഴുപതുകളിൽ ലോകസിനിമകൾ എമ്പാടും കാണാൻ തുടങ്ങിയ പുതിയ പ്രേക്ഷകർക്ക് വേണ്ടി ആ സിനിമകളെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ചലച്ചിത്രനിരൂപണങ്ങൾ എഴുതി തുടങ്ങിയത്. ആ അർത്ഥത്തിൽ നിരൂപകനായ ഞാൻ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉല്പന്നമാണെന്ന് പറയാം.

അതിലുപരിയായി കേരളത്തിൽ ആദ്യ ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുണ്ടായി. ഏഴു കൊല്ലത്തിനുശേഷം

അതിനോട് അണിചേർന്ന ഞാൻ പിന്നെന്നും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സാഹയാത്രികനും ആക്റ്റിവിസ്റ്റുമായിരുന്നു. സ്വന്തമായി സ്ഥാപിച്ച ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ പലതും അല്പായുസ്സുകളായി പോയെങ്കിലും എത്രയോ സൊസൈറ്റികളുമായി നാനാവിധത്തിൽ സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പ്രഭാഷകനായും പുസ്തക വിൽപ്പനക്കാരനായും സിനിമകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്ന ആളായും അവയോടൊപ്പം കഴിഞ്ഞു. ചിത്രലേഖയിൽ പടം കാണാൻ ചെന്നപ്പോൾ അംഗത്വമില്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ട് അകത്തു കയറാൻ സാധിക്കാഞ്ഞിടത്ത് നിന്നാണ് തുടക്കം.

'സംഗമം' എന്ന പേരിൽ രണ്ടു കൊല്ലം തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ക്യാമ്പസ് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയിലെ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരൊഴികെ മറ്റുള്ളവർ ഉപരിപഠനാർത്ഥം സ്ഥലം വിട്ടിരുന്നു. ചിത്രലേഖയിൽ പടം കാണാൻ കഴിയാതെ വിഷണ്ണനായിരുന്ന എന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സംഗമം കൂട്ടായ്മയിലെ രണ്ടാമനായ ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു, നമുക്കൊരു ഫിലിം സൊസൈറ്റി തുടങ്ങാം. അങ്ങനെയാണ് 'സംഗമം'ഫിലിം സൊസൈറ്റി രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. മൃണാൽ സെന്നിന്റെ ആകാശ്കുസുമാണ് സംഗമം

ആദ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. പദ്മരാജൻ, കെ.പി. കുമാരൻ, ശിവൻ തുടങ്ങി പലരും സിനിമ കാണാനെത്തി. രണ്ടാമതായി കൽക്കത്ത 71 പ്രദർശിപ്പിച്ചപ്പോൾ സ്വയംവരത്തിലൂടെ ദേശീയാംഗീകാരം വാങ്ങിയെത്തിയ അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ കേട്ടറിഞ്ഞ് വന്നെത്തിയത് ഞങ്ങളെ അളവറ്റ് ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചു. ആദ്യത്തേത് പട്ടം കല്പനയിലും രണ്ടാമത്തേത് പേട്ട കാർത്തികേയയിലുമാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. അന്നൊക്കെ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഇത്തരം ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ എളുപ്പത്തിൽ തിയേറ്റർ കിട്ടുമായിരുന്നു. ഏതായാലും രണ്ടാമത്തെ ചിത്രം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചന്ദ്രൻ കൊൽക്കത്തയിലേക്ക് പോയി. ഞാൻ ചിത്രലേഖയിൽ അംഗത്വമെടുത്തു. പിന്നെ ചിത്രലേഖയോടോപ്പമായി ചലച്ചിത്രയാത്ര.

വിരലമർത്തിയാൽ ലോകസിനിമ കാണാൻ കിട്ടുന്ന പുതിയ തലമുറയ്ക്കറിയില്ല അന്ന് ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ ഞങ്ങൾ ക്കെന്തായിരുന്നുവെന്ന്. 16 എം.എം. പ്രൊജക്ടറിന്റെ കടകട ശബ്ദത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെ കണ്ടു കൂട്ടിയ സിനിമകൾ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ എങ്ങനെ മാറ്റിമറിച്ചുവെന്നും.

◆

Film societies, film festivals and good cinema

A. Meera Sahib

The students who came out of the FTII dispersed and started film societies in various parts of the country. Thus, the first film society in Thiruvananthapuram, Kerala, Chithralekha Film Society was started in 1965. Adoor Gopalakrishnan who came out from FTII led the movement with his closest friend Kulathoor Bhaskaran Nair.

Film societies, Festivals and Neo realistic films / New wave /Good cinema grow up together in a symbiotic relationship. Film and Television Institute of India, Pune, instilled a new dynamism into it…

Pandit Jawaharlal Nehru, the then Prime Minister of India invited Marie Seton, a film critic, a regular contributor in ‘Sight and Sound’ and biographer of Sergei Eisenstein, Paul Robeson and Jawaharlal Nehru, from London, to pave the way for a new film culture. Marie Seton, had envisaged certain useful pointers for Indian film societies and film festivals. Her initiatives to start a film appreciation course in Pune Film Institute and her direct interference with Nehru to bring in Prof. Satish Bahadur, an active member of the Agra Film Society and an academic staff of

the St John's College, Agra, as a professor of Film Appreciation at the FTII are all part of the history.

Satish imparted an academic nature to film appreciation. I was fortunate to experience his brilliance in delineating a film's various aspects while I attended a short-term course in the Institute in 1976. It was Marie Seton who introduced Pather Panchali (Song of the little road) to the world. The speeches she had delivered during her public addresses in various places, Delhi, Mumbai, Allahabad, Banaras, Patna,Gaya, Kolkata, Chennai, Mysore, Bangalore, Hyderabad and Ahmadabad in 1955-56 to spread the message of film societies are also part of history. She also spared time to inaugurate the FFC festivals in Kerala in 1976, and to visit existing film societies in Kerala.

She interacted with the members of Film Societies of that time and visited University Film Clubs and urged the need for establishing film clubs in colleges. I got an opportunity to travel with her from Thiruvananthapuram to Kozhikode and talk to her at length. She also gifted me a copy of her book on Satyajit Ray 'Portrait of a Director'.

The students who came out of the FTII dispersed and started film societies in various parts of the country. Thus, the first film society in Thiruvananthapuram, Kerala, Chithralekha Film Society was started in 1965. Adoor Gopalakrishnan who came out from FTII led the movement with his closest friend Kulathoor Bhaskaran Nair. They were friends from Gandhigram, Madurai. When Adoor was studying in FTII, Kulathoor joined the Journalism Course in Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay. Bhaskaran Nair used to go to Pune on weekends to meet his close friend Gopalakrishnan and also to watch the movies screened at the Institute. When Adoor, Devadas, and Latheef came back from the Institute, they along with Bhaskaran Nair

began the work of starting a film society in Thiruvananthapuram and paved a trail to a new film culture in Kerala.

The initial homework for that was done during their meeting at Pune, because they wanted to watch classic films uninterruptedly as they did in the Institute and it became a habit to watch world classics. Prof. Sateesh Bahadur always reminded them of the need for continuing the great mission of spreading the film movement throughout the country and he anticipated the FTII alumni as the flag carriers.

P.K. Nair Assistant Curator of NFAI, writers, film critics, artists and college students extended their wholehearted support for this endeavour.

K.P. Kumaran, then a playwright, Sreevaraham Balakrishnan, a writer, Karamana Janardhanan Nair, an amateur stage artist, Sivashakthan Nair, a Cinephilia joined the band. Thiruvananthapuram was also an apt location. Myself, M.F.

Thomas and others joined the movement subsequently. The Flexure building at Statue was its first office. After a while, it was shifted to Sasthamangalam, later on into the National Building near the Over bridge and finally shifted to the studio complex of Chithralekha Film Cooperative at Akkulam.

Before joining the Institute, the young Adoor used to write and publish plays and even acted in some of them. The writers of that time took note of it. M. Govindan, the celebrated critic and thinker nursed a special love and affection for Adoor till his death. Govindan's role was very crucial in nurturing young talents of Malayalam literature who later gained celebrity status as notable writers. The get-together at Govindan's house on literature, film and culture were very well-known. I also used to attend such events with Adoor and Kadammanitta. Govindan was diligently keeping track of the changes in the world film arena. Adoor also bestowed such respect to Govindan.

In 1966, Govindan, C.N. Sreekandan Nair and M.K.K Nair, the Chief of FACT and an ardent follower of Kathakali and arts, decided to conduct the fifth All India Writers Conference at Aluva. The organizing committee had decided to conduct an International Film Festival along with Writers Conference and entrusted the responsibility to Chithralekha Film society led by Adoor. They decided to conduct the festival at the nine district centres in Kerala and in Nagarcoil. The event went off very well. A total of 21 world classic films - 15 feature films and 10 short/ documentary films were screened. They were:

1) Mahanagar by Satyajit Ray, 2. Devi by Satyajit Ray, 3. Teen Kanya by Satyajit Ray, 4. Passenger by Andrej Munk (Poland), 5. Macario by Robert Gavaldon (Mexico), 6. Angry

Silence by Guy Green (U.K), 7. Meghe Dhaka Tara by Ritwik Ghatak, 8. Nine Days of One Year by Mikhail Romm (USSR), 9.The Ballad of a Soldier by Grigori Chukhrai (USSR), 10. Cranes are Flying by Mikhail Kalotosov (USSR), 11. An Optimistic Tragedy by Samsonov (USSR), 12. La Verite by George Clouzot (France), 13. Skylark by Lazlo Randy (Hungary),14. Night Train by Jerzy Kavalerovicz (Poland),15. Knife in the Water by Roman Polanski (Poland).

2) Short Films:1.Morning on the Lievre by David Bairstow (Canada), 2. Bridge and Shores by Ilona Kolonits (Hungary), 3. City of Gold by Colin Low, Wolf Koenig (Canada),4. Beaver Dam (Canada), 5. The Ride by Gerald Potterton (Canada), 6. Thirayattam by K.T.John (India), 7. Cyclon (Canada), 8. The Night by Tadeusz Makaczyuski (Poland),9.The Little Western by Witold Giersz, 10. The Matter by Kazimierz Urbanski (Poland).

FILM SOCIETIES AND FILM FESTIVALS

The reputation, Chithralekha film society enjoyed from its very commencement and its international connections, helped to get films uninterruptedly. National Film Archives and embassies of different countries provided films to Chithralekha. P.K. Nair of National Film Archives extended wholehearted support to the Chithralekha. Adoor's knowledge of world film and his constant care helped to evolve the society to its esteem. The presence of Kulathur, a film enthusiast, a good organizer and above all a taskmaster in dealing with people fortified the fame of Chithralekha.

The writers and critics in Thiruvananthapuram soon became active members of it. After a period, a film club viz the Kerala Film Club led by the editor of Kaumudi, a popular weekly

of that period, K Balakrishnan and writers like Pazhavila Rameshan was formed and used to organize, rarely, film festivals and screenings at Sreekumar theatre and Sakthi (now changed as Kripa theatre) in Thiruvananthapuram and subsequently the same group vanished from its film society activities.

Chithralekha film society continued its service utilising the infrastructure of Chitralekha Film Cooperative and housed under the same roof. It also organized a Film Appreciation course, with an eminent faculty including Prof. Satheesh Bahdur, P.K. Nair and others.

In 1980, Adoor left Chithralekha and after that, it began to become inefficient. I also left-resigned-from the Director Board of the Film cooperative as one of the directors and continued as a member. As a director board member and as a person associated with it from the outset, I still nurse some good old memories of Chithralekha's Golden era and the film festivals organized by the society. George Mathew who was an executive Committee member of Chithralekha film society and some of his friends formed another film society viz Chalachithra.

The new society also conducted film screenings and film festivals and screened some very good films. Krishna Moorthy (later called Soorya Krishna Moorthy), was also associated with it. Subsequently Krishna Moorthy and his friends left Chalchithra and started Soorya Film and Stage Society. It continued its endeavor of screening films and conducting film festivals even today, a yeoman service to the movement.

Cine society, Film forum, Prabhath Chitra Mandal and Suchithra Movie Club Amateur, all based in Mumbai, together with the assistance of National Film Archives conducted a festival in Mumbai. That Swedish film festival held from August 28 to 31, 1972 screened a package of four films by Ingmar Bergman. This festival came to Thiruvananthapuram also and we got the chance to watch famous movies like Silence, Seventh seal, Wild Strawberries, Virgin Spring at a go. Chithralekha organized that festival.

I wrote an article under the title 'Bergman's Film Poesy' in Chithra Karthika, edited by Vaikkom Chandrasekharan Nair. At that time, this sort of articles seldom got space to publish that is why I mentioned it particularly.

At the same time, in 1972-73, a Czech film festival was also held at Thiruvananthapuram from September 28 to October 5 in 1973. Its venue was Central Theatre in Thiruvananthapuram and seven films were exhibited from morning 10, but now I can't recollect who conducted that festival. It charged 40 paisa to 2 rupees for tickets. And Chithralekha conducted a Hungarian film festival, it attracted a huge crowd. That proved to be a rare chance to study the films of Istvan Gal and Istvan Szabo in detail.

Meanwhile, Chithralekha Film Cooperative produced the movie Swayamvaram, with the financial assistance of Film Finance Cooperation. By that time, FFC began to fund good

films. Swayamvaram drew a very good response and won Awards including the President's gold medal for the best film. As Ramji a well known journo and art critic and onetime Secretary of Madras Laitha Kala Academy wrote in 1974: "As one who could sense the' New look' approach of Chitralekha from its very inception and glimpse through the determined, self confident character of its sponsors like Adoor Gopalakrishnan, Kulathoor Bhaskaran Nair and others, a sincerity, earnestness of purpose and courage to on odds, to beat out new paths in a field confined to the "concentration camp" by purely commercially-oriented outlook the captains of the film industry…They have been the pioneers and path finders to young, aesthetic blood, struggling futilely against the almighty power of big , to free cinematic art from the fetters of degraded commercialism...". But several such movies produced in the same way couldn't be able to repay the money as they never got theatres to exhibit their films.

FFC took initiative to release these films in non-commercial circuits throughout India. Chithralekha took the responsibility of it in Kerala. Marie Seton who was in India at that time came to Thiruvananthapuram as part of this mission. Chithralekha conducted a festival at Salim theatre (later named as Kalpana-now Big Bazar) at Pattom from February 7 to 13 in 1975; a package of 7 films produced with the financial support of FFC were exhibited. Garam Hava (M.S. Satheu), Ek Aduri Kahani (Mrinal Sen), 27 down (Avthar Kaul), Uski Rotti (Mani Kaul), Maya Darpan (Kumar Sahani), Sankalp (Ramesh Saigal), Duvidha (Mani Kaul) were included the FFC package.

These films were also shown in Menaka theatre in Ernakulam and Crown theatre in Kozhikode. That was the first National Film Festival conducted in Kerala. Marie Seton visited all these venues. Kulathur Bhaskaran Nair, Secretary, Chithralekha and myself an executive member of society

accompanied her to these places, visited several film societies, college/university campuses and held discussions on forming film societies/film clubs. In all these places, Marie Seton underscored the fact that the film societies were the catalyst in heralding drastic changes in society. People queued up to get tickets. Mammootty, a student in the Law College (the famous actor), on a later occasion, told me that he had also waited in those queues to get tickets.

While Marie Seton was in Kozhikode, Aravindan and M.T. Vasudevan Nair came to Alakapuri hotel to meet her. We arranged a meeting there and all cultural film theatre activists attended it. We went to K.P. Kesava Menon's house and a chat with him; I still remember it very vividly. The embers of her enthusiasm are still very alive. Balan, a photographer and a close friend of Aravindan, took some photos then. If somebody has the copies of it, please spare as they are very valid documents on the film society movement in Kerala. Under the aegis of Chitralekha we took initiative to form an Association of Film Societies in Kerala (AFSIK). AFSIK collected films from NFAI, Foreign embassies and distributed them to other film societies in Kerala.

At that time the activities of FFSI were not very passive or grounded. From the mid 60s to the first half of the 80s when film societies were under the leadership of Chithralekha, several festivals, small and big alike, were conducted throughout Kerala. The cultural attaché wing of the embassies of foreign countries in Delhi also kept the prints of classics from their respective countries. They were always ready to provide it to the film societies through the National Film Archives. Russian and American Cultural centers and libraries were particularly interested in this. This helped the societies to conduct mini-festivals with contemporary films.

Most of the films had 16mm prints, and a very few were on 35mm prints. The societies used to circulate a programme note about the films to the members. This was started by Chithralekha. Adoor used his old 'Brother' brand typewriter for typing the synopsis and with the help of the cyclostyle machine of the society, copies were taken. Chitralekha became redundant from the early 80's.

Filmolsav, the international film festival of India conducted by the Ministry of Broadcasting and Information, Govt. of India was held at Thiruvananthapuram in 1988. This added to the enthusiasm of film lovers. It gives an opportunity to watch more foreign films. It was held every alternate year in Delhi Sirifort auditorium and in certain state capitals. The Filmolsav of 1988 gave a special gift to Keralites; the Information and Broadcasting Ministry published a memoir on 50 years of Malayalam films. An open forum was yet another gift of that festival.

The Federation of Film Societies took up the initiative and responsibility to conduct them. That was a forum to hold serious discussions for the propagators of new films - about their films and to interact with like-minded people and masters from across the world. When films rushed to the green vistas of globalized and market-oriented business, Open Forums became mere shadows at IFFI venues. But of course the IFFK of Kerala and Kolkata Film festival are exceptions. Open forums are still very vivacious in these festivals.

In 1991, from November 17 to 23, the seventh edition of International Children's Film Festival of India was held at Thiruvananthapuram. Jaya Bhaduri was the Chairperson of Children's Film Society at that time. She was also an alumni of FTII. Adoor Gopalakrishnan was the jury Chairman of that edition of ICFF. After that, Hyderabad was fixed as the permanent venue of this festival.

Chalachithra Film Society started its Trivandrum International Film Festival in 1996. They conducted several prominent film festivals. A host of young enthusiastic film lovers worked in it.

Soorya Film and Stage Society conducted several big and small festivals. The festival and screening programmes are being prepared well in advance. It continues its endeavour even today. Now, Krishnamurthy, himself is known as Soorya Krishna Murthy. The festival they conducted in Thiruvananthapuram to celebrate the centenary of cinema attracted much acclaim. They exhibited the path-breaking 100 films from the 100 years history of cinema. Now many film societies are conducting film festivals.

After the transition from analogue to digital, the functioning of the film societies are more trouble free because the prints in DVD/blue ray format are available and most of them can afford a video projector. Now there are several film societies affiliated to FFSI (Federation of Film Societies of India) in Kerala.

The FFSI in Kerala is in doldrums now and it is learned from reliable sources that their activities are only limited to the distribution of Govt. funds to the dear and near societies, most of them are defunct or partially functioning.

Best functioning societies conducting weekly, monthly, screenings and thematic film festivals are being excluded from the funding procedure. FFSI Kerala region has diverted, portion of the Govt. fund under Kerala budget earmarked for supporting the functioning film societies, to non film society activities like FIPRESCI etc. They are also duplicating the film festivals of Kerala State Chalachithra Academy like IDSFFK. It has to be corrected and hope that the FFSI Kerala region will stop burning both ends of the candle and rebuild its glory by helping all film societies without any discrimination and prejudice.

◆

ലോക ചലച്ചിത്രോത്സവ ഭൂപടവും ഐ.എഫ്.എഫ്.കെ യുടെ സങ്കൽപ്പവും

ഷാജി എൻ കരുണുമായി സാബു ശങ്കർ നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിന്റെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ

സാബു ശങ്കർ
(നോവലിസ്റ്റ് , ചലച്ചിത്ര ഗ്രന്ഥകാരൻ, സംവിധായകൻ)

ചലച്ചിത്ര സാക്ഷരത ഉള്ളവർക്ക് ഒരു കൾച്ചറൽ സ്പെയ്സ് ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ ശരിയായൊരു മാർഗരേഖ രൂപപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ നാം പിന്നോട്ട് പോകും. ചലച്ചിത്രധാരണകളെ വളർത്തിയെടുക്കുക, ലോക ചലച്ചിത്രഭൂപടത്തിൽ മികവുറ്റ ചലച്ചിത്ര സംരംഭങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്തുക, അവയ്ക്ക് ലോകവേദികളിലേക്കുള്ള വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുക- എന്നതാവണം ഐ.എഫ്.എഫ്.കെ യുടെ സങ്കല്പം.

സിനിമകളുടെ പ്രദർശനമേള എന്നതിനപ്പുറം മികച്ച സിനിമകളുടെ രാജ്യാന്തര മത്സര വേദി എന്നത് കൂടി ലക്ഷ്യമിട്ടു കൊണ്ടാണ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി ഐഎഫ്എഫ്കെ ആരംഭിച്ചത്.

കേരള ജനതയെ സംബന്ധിച്ച് കല, സാഹിത്യം, ചലച്ചിത്രം, സംസ്കാരം, പ്രസിദ്ധീകരണം, മാധ്യമം,

ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ തുടങ്ങിയ രംഗങ്ങളിൽ ആധുനി കമായ, ഏകതാനമായ അറിവും മുന്നേറ്റവും ഉള്ളവരാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും ഭേദപ്പെട്ട സിനിമകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളാണ് ബംഗാളും കേരളവും. ഈ രണ്ട് സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഫിലിം മേക്കേഴ്സ് അത് തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1950-കളിലും 60-കളിലും മലയാള സിനിമയിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ എഴുപതുകൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ കുറെ കൂടി വികസിച്ചു. നവസിനിമ എന്നത് മറ്റു പുരോഗമന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരുടേത് കൂടിയായി മാറി. ചിത്രകാരന്മാരും സാഹിത്യകാരന്മാരും സ്വതന്ത്ര പത്രപ്രവർത്തകരും വിവിധ സാംസ്കാരിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ഒക്കെ നല്ല അറിവോടു കൂടി ഈ നവസിനിമ നിർമ്മാണ മേഖലയിലേക്ക് കടന്നു വന്നു.

1975-ൽ ഫിലിം ഡെവലപ്മെന്റ് കോർപറേഷൻ വന്നതോടെ മലയാള സിനിമയിൽ സ്വതന്ത്രസിനിമയ്ക്കുള്ള സാധ്യത കൂടി വികസിച്ചു.തിരുവനന്തപുരം ഫിലിം മേക്കേഴ്സിന്റെ കേന്ദ്രമായി മാറി. അവരുടെ ചിത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ പനോരമയിൽ വരികയും ദേശീയ അംഗീകാരങ്ങൾ നേടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ

1990 -കളിൽ ഒരു ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ പ്രബലമായി.

മലയാള സിനിമയുടെ സാംസ്കാരിക സംവേദനതലങ്ങൾ വികസിക്കുന്നത് ലോകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നതും ആവശ്യമായി വന്നു. അതിന് ഒരു രാജ്യാന്തര ഫെസ്റ്റിവൽ വേണം. ആ ഫെസ്റ്റിവൽ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മികച്ച സിനിമകളുടെ മത്സരവേദി കൂടിയാവണം. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച സിനിമകൾ പ്രദർശനത്തിന് എത്തുന്ന അല്ലെങ്കിൽ മത്സരത്തിന് എത്തുന്ന സ്ഥലമായി കേരള ഫെസ്റ്റിവൽ മാറണം. അങ്ങനെ കേരള ഫെസ്റ്റിവൽ ലോകത്ത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടണം. അതു വഴി മികച്ച മലയാള സിനിമയ്ക്കും രാജ്യാന്തര വേദികളിലേക്കുള്ള വഴി തുറന്നു കിട്ടണം. ആ ലക്ഷ്യ ത്തോടെയാണ് ഐ.എഫ്.എഫ്.കെ രൂപപ്പെട്ടത്.

ഇന്റർനെറ്റും ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികതയും വന്നതോടെ ലോകത്ത് രാജ്യാന്തര മേളകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു.

ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയുടെ ആദ്യ ചെയർമാൻ ആകും മുൻപേ, ഞാൻ ലോകത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവിലുകളിൽ പോയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നിന്നുള്ള അനുഭവങ്ങൾ പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിന് രൂപം നൽകി. പല ഫെസ്റ്റിവലുകളും മികച്ച സിനിമകളുടെ

വരുമാന മാർഗങ്ങൾക്കുള്ള വേദിയുമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. അവ മാർക്കറ്റിംഗ് ഏരിയ ആയും വികസിച്ചു. മാർക്കറ്റിംഗ് എന്നത് കൂടാതെ ഒരു കൾച്ചറൽ പ്ലാറ്റ്ഫോം കൂടിയായി ഫെസ്റ്റിവലിനെ വളർത്തിയെടുക്കുക എന്നത് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയുടെ വീക്ഷണമായിരുന്നു.

മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല കേരളത്തിൽ നിന്നുമുള്ള പ്രതിഭകൾക്കും സൃഷ്ടികൾക്കും ലോകത്ത് അറിയപ്പെടാനും അങ്ങനെ വിവിധമേളകളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാനും സൗകര്യമൊരുക്കുക എന്നതും ഐഎഫ് എഫ്കെയുടെ സങ്കല്പമായിരുന്നു.

ഒരു ഫിലിംമേക്കർ എന്ന നിലയിൽ ഒരാൾക്ക് ഇവിടന്നു തന്നെ തുടക്കം കുറിക്കാൻ കഴിയണം. അത് എത്രമാത്രം സാധിച്ചു എന്നതും സങ്കൽപത്തിൽ നിന്ന് എത്ര മാത്രം പിന്നോട്ട് പോയി എന്നതും പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ജനകീയ പുരോഗമന കലാസാംസ്കാരിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള ലാറ്റിനമേരിക്കൻ, ആഫ്രിക്കൻ, ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഫിലിം മേക്കേഴ്സിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുക എന്നതും നമ്മുടെ ചലച്ചിത്ര മേളയുടെ പ്രത്യേകതയാവണമായിരുന്നു.

എന്നാൽ കുറച്ചു വർഷങ്ങളായി യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രമുഖ മേളകളിൽ പങ്കെടു ത്ത് ശ്രദ്ധേയമായ സിനിമകളാണ് ഡിസംബർ മാസത്തോടെ ഇവിടെ കൂടുതലായിഎത്തുന്നത്. അവ പ്രേക്ഷകർക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും മൂന്നാം ലോക രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സിനിമകൾക്കും കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ളവയ്ക്കും വേണ്ടത്ര പരിഗണന ലഭിക്കാതെ പോകുന്നുണ്ട്.

ലോകവേദിയിൽ കേരളസിനിമ എന്ന സങ്കൽപ്പത്തിന് പ്രാമുഖ്യം കിട്ടാൻ വേണ്ടിയാണ് ട്രിവാൻഡ്രം എന്ന പേര് ഒഴിവാക്കി കേരള എന്ന ചേർത്തത്. മുംബൈ, ബാംഗ്ലൂർ, കൽക്കട്ട,ജയ്പൂർ, ചെന്നൈ എന്നിങ്ങനെ നഗരത്തിന്റെ പേരുകൾ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലിന് ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഉദ്ദേശമാണിത്.

ചലച്ചിത്രമേളയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരിൽ "യഥാർത്ഥ കാണി"കളുടെ എണ്ണം വർധിക്കണം. അതിന് ജനങ്ങളിലേക്ക് മേളയിലെ സിനിമകൾ പലയിടങ്ങളിലായി ഇറങ്ങി ച്ചെല്ലണം. അങ്ങനെയാണ് ചലച്ചിതസാക്ഷരത വളർത്തിയെടുക്കാനാവുക.

മുൻകാലങ്ങളിൽ ചലച്ചിത്ര മേളയോടൊപ്പം നല്ല ഫിലിം മേക്കേഴ്സിന്റെയും ചലച്ചിതകലയെ കുറിച്ച് അറിവുള്ളവരുടെയും പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് അവിടെ പ്രാധാന്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. പരിഗണനയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇപ്പോൾ അതില്ല. അവരുടെ അസാന്നിധ്യം ഒരു ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലിന്റെ വളർച്ചയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കും.

വാസ്തവത്തിൽ മേളയിൽ സജീവ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പിക്കേണ്ടവരല്ല എത്തുന്നത്, മറിച്ച് സിനിമയ്ക്ക് പുറമെ നിന്നുള്ളവരാണ്. അതു പോലെ തന്നെ ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ പങ്കാളിത്തവും വിപുലമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

1970-കളിലും 80-കളിലും 100- ലേറെ ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ മികച്ച ചലച്ചിത്ര സാക്ഷരത പകർന്ന്, അറിവുള്ള പ്രേക്ഷകരെ വളർത്തിയെടുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ 1990-കളിൽ സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് 50 ലക്ഷം

രൂപയോളം ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ വളർച്ചയ്ക്കായി ഗ്രാൻഡ് അനുവദിച്ച് തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ എണ്ണം കുറയുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ ഗ്രാൻഡ് തുക വഴി മാറിപ്പോകുന്നു. ഫിലിം സൊസൈറ്റികളുടെ വളർച്ച യ്ക്കായിട്ടല്ല ഈ ഗ്രാന്റ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഇപ്പോൾ 100 നിന്ന് വെറും 50 സൊസൈറ്റികൾ (ഇപ്പോൾ 46) എന്ന നിലയിലേക്ക് ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനം ശോഷിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു.

ഫിലിം പ്രൊഫഷണലുകളെയും യഥാർത്ഥ പ്രേക്ഷകരെയും വളർത്തിയെടുക്കുന്ന ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ തളർന്നു പോയതും അവയ്ക്ക് വിതരണം ചെയ്യേണ്ട ഗ്രാന്റ് വഴി മാറി പോകുന്നതും കേരള ചലച്ചിത്രമേള ലക്ഷ്യമാക്കിയ ജനപങ്കാളിത്ത സദ്ഫലങ്ങൾക്ക് പ്രതിബന്ധമാണ്. ഈ വൈരുദ്ധ്യം ഉടനെ പരിഹരിക്കപ്പെടണം.

ഐഎഫ്എഫ്കെ എന്നത് പ്രൊഫഷണലുകളുടെയും യഥാർത്ഥ കാണികളുടേതുമായ അക്കാഡമിക് അന്തരീക്ഷം ഉള്ള ഇടമാകണം.

ലോക ചലച്ചിത്രകലയുമായും സിനിമാ വിജ്ഞാനവുമായും യാതൊരുബന്ധവുമില്ലാ ത്തവരുടെ ഒരു ഷോ ബിസിനസ് വേദിയായി, ഒരു

ഉത്സവപ്പറമ്പായി, ഫെസ്റ്റിവൽ മാറിയാൽ, എണ്ണം കൂട്ടാം എന്നല്ലാതെ ഗുണപരമായ മെച്ചം കേരള സിനിമയ്ക്ക് ഉണ്ടാകില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഐഎഫ്എഫ്കെ കൺവെൻഷണൽ ആവരുത്, മറിച്ച് പ്രൊഫഷണൽ ആവണം.

ഐഎഫ്എഫ്കെ യെ നയിക്കുന്നവർക്ക് സോഷ്യോ-കൾച്ചറൽ കമ്മിറ്റ്മെൻറ് ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവർ വളരെ കുറച്ചു പേർ മാത്രം.

കഴിഞ്ഞ 10 വർഷത്തെ അവസ്ഥ പരിശോധിച്ചാൽ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകേണ്ട വളർച്ച ഈ ചലച്ചിത്രമേളയ്ക്ക് കൈവരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അത് ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. കാരണം സിനിമ ഡിജിറ്റലായതിനു ശേഷം വളരെയേറെ സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. ശാസ്ത്ര - സാങ്കേതിക സൗകര്യങ്ങൾ പുരോഗമിക്കുന്തോറും സിനിമയുടെ സ്വഭാവത്തിനും ഘടനക്കും വ്യത്യാസം വന്നു. അതൊക്കെ കാലത്തിനൊപ്പം തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പത്തു വർഷം പിന്നിടുമ്പോൾ അക്കാദമി തുടങ്ങിയപ്പോഴുള്ള ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ സാധിക്കാതെ പോയതിന് പിന്നിലുള്ള കാരണങ്ങൾ

അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഉത്തരവാദികൾ ആരൊക്കെ ?
പക്വമായ രീതിയിലുള്ള അറിവിന് നാം പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുവോ?

സാക്ഷരത എന്നാൽ അക്ഷരം കൂട്ടി വായിക്കുക എന്നതല്ല. അറിവും സെൻസും കൈവരിക്കുക എന്നതാണ്. ചലച്ചിത്ര സാക്ഷരത എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അതാണ്.

നമ്മുടെ മലയാള ഭാഷയിൽ തന്നെ പുതിയ വാക്കുകൾ ഓരോ വർഷവും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുപോലെ, സിനിമയുടെ ഭാഷയിലും പുതിയ കണ്ടെത്തലുകൾ ഉണ്ടാവണം. തീമാറ്റിക് അച്ചീവ്മെന്റ് ഉണ്ടാവണം. അങ്ങനെയൊക്കെ സൗന്ദര്യ ശാസ്ത്രപരമായി പരിപോഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ കേരള സിനിമയ്ക്ക് വളർച്ചയുണ്ടാകും. ഭാവിയിൽ ലോകസിനിമയ്ക്ക് ഒപ്പം എത്താനും കഴിയും.

നമ്മുടെ ഐഎഫ്എഫ്കെ മറ്റു പ്രധാന ഫെസ്റ്റിവൽ പോലെ ശ്രദ്ധേയമാവും. വിദേശങ്ങളിലുള്ള ഫെസ്റ്റിവൽ ക്യുറേറ്റർമാർക്ക് ഏറ്റവും നൂതനമായ സിനിമകൾ കണ്ടെത്താനുള്ള ഒരു വേദിയായി ഐ.എഫ് എഫ്.കെ മാറണം. എന്നാൽ അങ്ങനെയൊന്നും പത്തുവർഷം പിന്നിടുമ്പോൾ സംഭവിക്കാത്തത് എന്തു കൊണ്ടാണ്?

ലോകത്തിനൊപ്പം കാലത്തിനൊപ്പം നാമും സഞ്ചരിക്കേണ്ടതല്ലേ?

ഇപ്പോൾ തന്നെ കേരളത്തിലെ ഫിലിം ഇൻഡസ്ട്രിയിലുള്ള ഏറെ പേരും ഈ ചലച്ചിത്രമേളയിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുകയാണ്. നോക്കൂ, കാൻ ഫെസ്റ്റിവൽ നടക്കുമ്പോൾ ഫ്രാൻസിലെ ഫിലിം ഇൻഡസ്ട്രിക്ക് 10 ദിവസം അവധിയാണ്. അതു പോലെ ഇവിടെ നടക്കുന്നുണ്ടോ?

ഇറ്റലിയിലെ വെനീസ് ഫെസ്റ്റിവൽ മത്സരിക്കുന്നത് ഫ്രാൻസിലെ കാൻ ഫെസ്റ്റിവലുമായിട്ടാണ്. ഏറ്റവും മികച്ച പാക്കേജ് ഉള്ള മേളയാക്കാനുള്ള മത്സരത്തിലാണവർ.

ജർമ്മനിയിലെ ബർലിൻ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ മികച്ച സിനിമകളുടെ ആദ്യ പ്രദർശനവുമായി മറ്റ് രണ്ട് ഫെസ്റ്റിവലുകളോടും മത്സരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ഐഎഫ്എഫ്കെ എങ്ങനെ വളരണം? കേരളത്തിലെ സാഹിത്യകാരന്മാരും കലാകാരന്മാരും നാടകക്കാരും അഭിനേതാക്കളും സാങ്കേതിക വിദഗ്ധരും സംഗീതജ്ഞരും സഹായികളും ഒക്കെ അവധിയെടുത്ത് ഈ മേളയിൽ പങ്കെടുത്തെങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ സിനിമയിൽ ഗുണപരമായ മുന്നേറ്റം ഉണ്ടാക്കാനാവൂ.

ഉന്നതമായ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനാണ് ഇത്തരം ഒരു ചലച്ചിത്രമേള സംഘടിപ്പിക്കുന്നത്. മറ്റ് കലാരംഗങ്ങളിലുള്ളവരും ഇവിടെ ഒരുമിച്ച് നിൽക്കണം. കാരണം സിനിമ എന്നത് ബഹുമുഖ പ്രതിഭകളുടെ കൂട്ടായ സംരംഭമാണ്. അതു മനസ്സിലാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ഈ മേള കൺവെൻഷണൽ ആയി മാറിപ്പോകും, ക്രിയേറ്റീവ് ആകുകയില്ല. ഇത് ഗൗരവ പൂർവ്വം കണക്കിലെടുക്കേണ്ട വിഷയമാണ്. കൺവെൻഷണൽ ആവാൻ എളുപ്പമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ ക്രിയേറ്റീവ് ആവാൻ യോഗ്യരായവർ തന്നെ വേണം.

നിലവിലുള്ള അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ മാറ്റം ആവശ്യമായി വരുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധി ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നത്. നാളെയെകുറിച്ചുള്ള

നമ്മുടെ ബോധം രൂപപ്പെടുന്നത്. അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുമ്പോഴാണ് ഐഎഫ്എഫ്കെ കൺവെൻഷണൽ ആയിപ്പോകുന്നതായി ബോധ്യപ്പെടുക. പകരം ക്രിയേറ്റീവ് ആകണമെന്ന ആവശ്യം സർക്കാരിന് കൂടി ഉണ്ടാവണം. പക്ഷേ ഒരു മാർഗദർശനം ഉണ്ടാവണം.

അങ്ങനെ ആശയ - ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉള്ളവരെയാണ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിക്ക് വേണ്ടത്. ഓരോ അക്കാദമിക്കും നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും ഉണ്ട്. അത് അതിജീവിക്കുന്നവരെയാണ് അക്കാദമിക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതും. പക്ഷേ അതുണ്ടാവുന്നില്ലെങ്കിൽ അവിടെ വൈരുധ്യമാണ് ഉണ്ടാവുക.

ആ വൈരുധ്യം അക്കാദമിയുടെ പുരോഗതിയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കും. ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി രൂപീകരിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ 25 വർഷം പിന്നിട്ടു. ഇനിയൊരു 25 വർഷം എങ്ങനെയാവണമെന്ന് വ്യക്തമായ ധാരണ വേണം. അതിനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഉയരുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും നമ്മൾ ഉത്തരങ്ങൾ കണ്ടെത്തും. അതിനെ നയിക്കേണ്ടവർ ആരൊക്കെയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയേണ്ടതുമുണ്ട്.

ആ പുരോഗതി കൈവരിക്കാനുള്ള രീതി എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. വഴി ഇല്ലെങ്കിൽ വഴി

വെട്ടിത്തെളിയ്ക്കണം. ഇങ്ങനെ ഇപ്പോൾ തന്നെ ആലോചിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ രാജ്യാന്തര ചലച്ചിത്രമേളയുടെ പക്വതയിലേക്ക് നമുക്ക് എത്തിപ്പെടാനും ലോകചലച്ചിത്രോത്സവ ഭൂപടത്തിൽ നമ്മുടെ മേളയെ അടയാളപ്പെടുത്താനുമാവൂ .

അതു കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഐഎഫ്എഫ്കെയ്ക്ക് ആൾക്കാരുടെ എണ്ണമല്ല പ്രധാനം. ആൾക്കാരുടെ എണ്ണം എന്നത് കാർണിവൽ മൂഡ് ആണ്. പ്രൊഫഷണൽ മൂഡ് അല്ല. നമുക്ക് പ്രൊഫഷണൽ ക്വാളിറ്റിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുംവിധമുള്ള പ്രൊഫഷണൽസിന്റെ ഇടപെടലുകൾ ഉള്ള, പങ്കാളിത്തമുള്ള, രീതിയിലേക്ക് മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഓപ്പൺ ഫോറം നോക്കുക. കഴിഞ്ഞ 10 വർഷമായി ഒരേ രീതിയിൽ യാന്ത്രികമായി ചടങ്ങ് നടക്കുന്നു. തീമാറ്റിക് എക്സലൻസ് ഇല്ലാതെ പഴയ രീതിയിൽ കുരുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. അത് നിർജീവമായ അവസ്ഥയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പല വിപരീതങ്ങളും നാം കാണേണ്ടതുണ്ട്.

സാങ്കേതികത എന്നത് സിനിമയുടെ ഉപകരണ ഉപയോഗവശമാണ്. എന്നാൽ അതിന്റെ സൗന്ദര്യ ശാസ്ത്രപരമായ വശത്തിന് വളർച്ച വേണം. ഇതിന് ക്രിയേറ്റീവ് സൈഡിലുള്ളവരുടെ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പാക്കണം. വിഷ്വൽ മീഡിയായുടെ പ്രതിഭാപരമായ

വശത്തെ കുറിച്ച് മാധ്യമങ്ങൾക്കും മികച്ച ധാരണ വേണം. വെറുതെ കുറെ ഉത്സവ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. മാധ്യമങ്ങൾ കേവലം പ്ലെയേഴ്സ് മാത്രമാവാതെ ഫ്യൂച്ചർ പ്ലെയേഴ്സ് കൂടിയാവണം.

ഐഎഫ്എഫ്കെ എന്നത് വെറും ഒരു ഉത്സവ കാഴ്ചയായി മാത്രം കണ്ടാൽ പലവിധ കോമാളിത്തരത്തിനുള്ള വേദിയായി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടും. മേളയെ വെറും ഒരു ഷോ ബിസിനസ് ആയി തരംതാഴ്ത്താൻ എളുപ്പമാണ്.

കാൻ പോലുള്ള ചലച്ചിത്രമേളകളിൽ കോമാളിത്തരങ്ങളൊന്നും കാണാൻ കഴിയില്ല. ഉള്ളടക്കം ഇല്ലാത്തവരുടെ ബാഹുല്യവും കാണാൻ കഴിയില്ല. കാണികളുടെ എണ്ണം പെരുപ്പിക്കുന്നതിലല്ല മേളകളുടെ മൂല്യം.

മികച്ച രാജ്യാന്തര ചലച്ചിത്ര മേളകളുടെ പ്രത്യേകത എന്തെന്നാൽ അവിടെ പങ്കെടു ക്കുന്നവർ സിനിമയുമായി ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ ബന്ധമുള്ള പ്രൊഫഷണലുകളായിരിക്കും എന്നതാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവർക്കേ പ്രവേശനമുള്ളൂ. അതിനാൽ സിനിമയുടെ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രപരമായ വശങ്ങൾ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണം നാം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കേണ്ടത്. അത് നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഡിക്ലയിൻ

സ്റ്റേജിൽ നിന്നും ഐ.എഫ്.എഫ്.കെ യെ തിരിച്ചുകൊണ്ടു വരണം.
ചലച്ചിത്രകലയുടെ സാക്ഷരത വർധിപ്പിക്കാനുള്ള വേദിയാക്കണം.

ആരൊക്കെയാണ് സ്വദേശത്തു നിന്നും വിദേശത്തു നിന്നും ചലച്ചിത്രമേള കാണാൻ വരേണ്ടത്? അതിനെ കുറിച്ചുള്ള അവ്യക്തത ആദ്യം മാറ്റണം. യോഗ്യതയുള്ളവർ എത്തിയെങ്കിൽ മാത്രമേ സദ്ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാവൂ. ചലച്ചിത്ര സാക്ഷരത ഉള്ളവർക്ക് ഒരു കൾച്ചറൽ സ്പെയ്സ് ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ ശരിയായൊരു മാർഗരേഖ രൂപപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ നാം പിന്നോട്ട് പോകും. ചലച്ചിത്രധാരണകളെ വളർത്തിയെടുക്കുക, ലോക ചലച്ചിത്രഭൂപടത്തിൽ മികവുറ്റ ചലച്ചിത്ര സംരംഭങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്തുക, അവയ്ക്ക് ലോകവേദികളിലേക്കുള്ള വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുക- എന്നതാവണം ഐ.എഫ്.എഫ്.കെ യുടെ സങ്കല്പം. ◆

മലപ്പുറത്തിന്റെ മണ്ണിൽ നല്ല സിനിമയുടെ പ്രകാശ രശ്മികൾ

പ്രകാശ് ശ്രീധർ

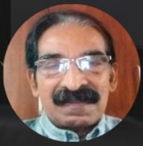

കേരളത്തിന്റെ തെക്കൻ ജില്ലകളിൽ നിന്ന് കൂട്ടമായി എത്തിച്ചേർന്ന അദ്ധ്യാപകരും സർക്കാർ ജീവനക്കാരും മലപ്പുറത്തിന്റെ മണ്ണിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നുകൊണ്ട് അതിനെ ഫലഭൂയിഷ്ഠമാക്കി എന്നതാണ് സത്യം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് കോട്ടയത്തുകാരനായ ഞാൻ മലപ്പുറത്തിന്റെ രശ്മി ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ ഭാഗമായത്.

സ്വാതന്ത്ര്യ സമരചരിത്രത്തിലെ പടയോട്ട ഭൂമിയായ മലപ്പുറത്തിന്റെ ചരിത്ര ഭൂമികയിൽ പുഷ്പദളങ്ങളായി നിന്നവരാണ് പൂന്താനവും, തുഞ്ചത്ത് എഴുത്തച്ഛനും, ഇ.എം. എസും, ചെറുകാട് മാഷും, ഇടശ്ശേരിയും, മോയിൻ കുട്ടി വൈദ്യരും, പാണക്കാട് ഹൈദ രലി ശിഹാബ് തങ്ങളും എല്ലാം.

ചരിത്രത്തിലെ വിസ്മയങ്ങളായി മലപ്പുറത്തിന്റെ മണ്ണിൽ ലയിച്ചു ചേർന്ന ഇവരുടെ പാരമ്പര്യമായിരിക്കാം ഇവിടം സാംസ്കാരിക കൂട്ടായ്യുടെ രംഗമായതും ഇവിടെ ജാതി - മത ചിന്തകൾക്കതീതമായി ഒരുമിക്കാനുള്ള ഇച്ഛാശക്തി വളർന്നതും.

ഏതൊരു നല്ല കാര്യത്തെയും സത്യസന്ധമായി , ആത്മാർത്ഥമായി പിന്തുണയ്ക്കാനുള്ള മനസ്സ് മലപ്പുറത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. മലപ്പുറത്തിന്റെ ഒരതിർത്തിയിൽ കൂടി പ്രസിദ്ധമായ ഭാരതപ്പുഴയും മറുഭാഗത്തുകൂടി ചാലിയാർപുഴയും മലപ്പുറത്തിന്റെ സിരാകേന്ദ്രത്തിൽ കൂടി കടലുണ്ടിപ്പുഴയും ഒഴുകി മലപ്പുറത്തെ സമ്പൽ സമൃദ്ധമാക്കിയിരുന്നു. നിരനിരയായി വളർന്നു നില്ക്കുന്ന റബ്ബർ മരങ്ങൾ പോലെ മലപ്പുറത്തെവിടെയും തെങ്ങിൻ തോപ്പുകൾ പച്ചവിരിച്ച് നില്ക്കുന്ന കാഴ്ച കൗതുകമുളവാക്കുന്നതായിരുന്നു...

ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ 'മാമാങ്കം' മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരുനാവായ മണപ്പുറത്താണ് കൊണ്ടാടിയിരുന്നത്. പ്രസിദ്ധങ്ങളായ ക്ഷേത്രങ്ങളും മുസ്ലീം പള്ളികളും അവിടുത്തെ ആഘോഷങ്ങളും എല്ലാം ജാതി - മത ചിന്തകൾക്കുപരി എല്ലാവരുടെയും കൂടിച്ചേരലിന്റെ വേദി കൂടിയായിരുന്നു.

മലപ്പുറം കോട്ടക്കുന്നും പാറനമ്പീശന്റെ കോട്ടയും നിലമ്പൂർ തേക്കിൻ തോട്ടവും പൊന്നാനി ബീച്ചും എല്ലാം ഇന്ന് പുതു തലമുറയുടെ ആകർഷണ കേന്ദ്രങ്ങളാണ്.
1969 ൽ മലപ്പുറം ജില്ല രൂപം കൊണ്ടപ്പോൾ അദ്ധ്യാപക രംഗത്തും ഉദ്യോഗരംഗത്തും മല പ്പുറത്തുകാരുടെ പങ്കാളിത്തം വളരെ കുറവായിരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ തെക്കൻ ജില്ലകളിൽ നിന്ന് കൂട്ടമായി എത്തിച്ചേർന്ന അദ്ധ്യാപകരും സർക്കാർ

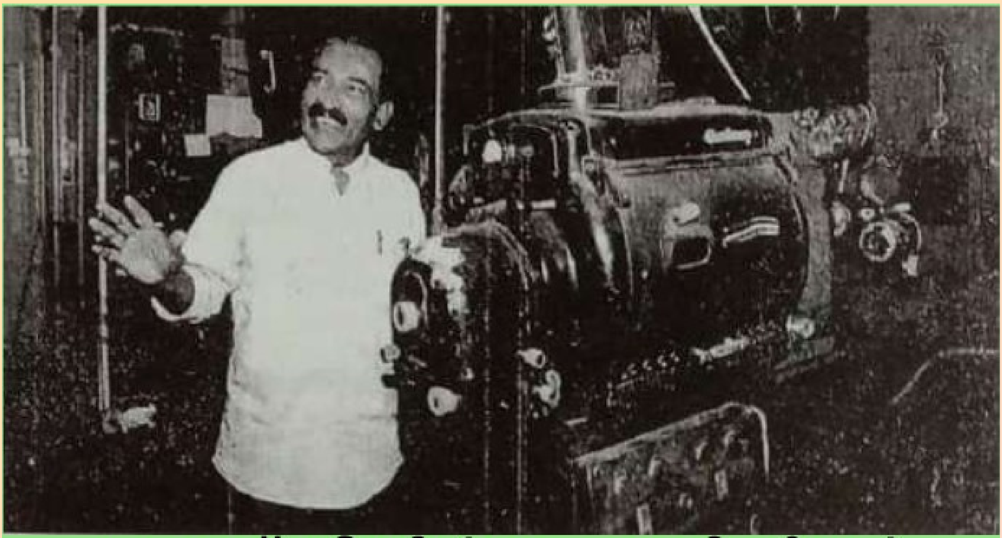

പ്രകാശ് ശ്രീധർ (ഒരു ഫയൽ ചിത്രം)

ജീവനക്കാരും മലപ്പുറത്തിന്റെ മണ്ണിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നുകൊണ്ട് അതിനെ ഫലഭൂയിഷ്ഠമാക്കി എന്നതാണ് സത്യം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ്

കോട്ടയത്തുകാരനായ ഞാൻ മലപ്പുറത്തിന്റെ രശ്മി ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ ഭാഗമായത്.

1973 -ൽ മലപ്പുറം ജില്ലാ എക്സ്ചേഞ്ചിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മലപ്പുറത്തിന്റെ പൊതുസ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരമായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ എന്നിവയുടെ അഭാവത്തിൽ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനതയെയാണ് എനിക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നത്. ഇവരെ ഏതു വിധത്തിൽ സഹായിക്കാൻ കഴിയും എന്നതായിരുന്നു ചിന്ത. അങ്ങനെ 1973 മുതൽ എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ചിൽ വരുന്ന ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്ക് പഠനവും ജോലിയും സംബന്ധമായ മാർഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകാൻ തുടങ്ങി.

ചരിത്രം ഉറങ്ങുന്ന മണ്ണിൽ ദേശാഭിമാനി പത്രത്തിന്റെ മലപ്പുറം ജില്ലാ ബ്യൂറോ റിപ്പോർട്ടറായിരുന്ന പാലൊളി കുഞ്ഞുമുഹമ്മദുമായുള്ള അടുപ്പം എന്നെ ദേശാഭിമാനി സ്റ്റഡി സർക്കിളിന്റെ പ്രവർത്തകനാക്കി മാറ്റി. മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ ദേശാഭിമാനി സർക്കിളിന്റെ അമരക്കാരായിരുന്ന പ്രൊഫ. ചെറുകാട് മാഷ്, പ്രൊഫ. ശിവരാമൻ മാഷ് എന്നിവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം സാംസ്ക്കാരിക പ്രവർത്തകരുടെ കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് ആക്കം കൂട്ടി. അതിന്റെ ഭാഗമായി ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രവർത്തനം

ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ചർച്ചയായി. തുടർന്ന് 1973, 1974 വർഷങ്ങളിൽ കണ്ണൂർ, കോഴിക്കോട് ജില്ലകളിലെ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കാനും നല്ല സിനിമകൾ കാണാനും അവസരം ലഭിച്ചു.

അങ്ങനെ രണ്ടു വർഷത്തോളം നടത്തിയ നിരന്തരമായ യാത്രകളും നിരവധി സിനിമകൾ കാണാനുമുള്ള അവസരവും എന്നെ ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തകനാക്കി മാറ്റി. അപ്പോൾ കണ്ട "ദി ഇൻസിഡന്റ്റ് അറ്റ് ഔൾ ക്രീക്ക് ബ്രിഡ്ജ്' എന്ന കൊച്ചുസിനിമ എന്റെ സിനിമാ ആസ്വാദനത്തെ കുറച്ചൊന്നുമല്ല സ്വാധീനിച്ചത്. ഫ്രെഞ്ച് സംവിധായകനായ റോബർട്ട് എൻറികോ സംവിധാനം ചെയ്ത 24 മിനിറ്റ് ദൈർഘ്യമുള്ള ഈ കുഞ്ഞു സിനിമ വിസ്മയമായി ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു.
1974 ൽ മഞ്ചേരിയിൽ പ്രൊഫ. ശിവരാമൻ മാഷുടെ നേതൃത്വത്തിൽ "ഇസ്ക്ര ഫിലിം സൊസൈറ്റി" ക്ക് രൂപം നൽകുകയും സിനിമകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു പോന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ 1975 ലെ ഏറ്റവും നല്ല സിനിമയ്ക്കുള്ള ദേശീയ അവാർഡായ സ്വർണ്ണ താമര ബി.വി. കാരന്ത് സംവിധാനം ചെയ്ത കന്നട ചിത്രം "ചോമന ദുഡി" ക്കായിരുന്നു. അന്ന് ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് സിനിമകൾ

പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിന് മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിലിന്റെ മുൻകൂർ അനുവാദം വാങ്ങേണ്ടി യിരുന്നു.
പത്രത്തിൽ, സ്വർണ്ണ താമര അവാർഡ് പ്രഖ്യാപനം വന്ന ദിവസം തന്നെയായിരുന്നു, മഞ്ചേരി ഇസ്ക്ര ഫിലിം സൊസൈറ്റി, ചൊമന ദുഡിയുടെ പ്രദർശനവും സംഘടിപ്പിച്ചത്.
ആ സിനിമ മഞ്ചേരി ശ്രീകൃഷ്ണ തിയേറ്ററിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന വിവരം പൊതുജനം അറിഞ്ഞു. മലപ്പുറത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളി ലുള്ള സിനിമാ പ്രേമികൾ സിനിമ കാണുന്നതിനായി മഞ്ചേരി ശ്രീകൃഷ്ണ തിയേറ്ററിലേക്ക് കൂട്ടത്തോടെയെത്തി.

അന്നത്തെ നിയമമനുസരിച്ച് ഫിലിം സൊസൈറ്റി അംഗങ്ങൾക്കു മാത്രമേ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളു. തുടർന്നുണ്ടായ ബഹളവും മഞ്ചേരി നഗരസഭ അംഗങ്ങളുടെ എതിർപ്പും മൂലം പിന്നീട് നടന്ന കൗൺസിൽ യോഗത്തിൽ അടിയന്തിര പ്രമേയം അവതരിപ്പി ക്കുകയും അനുവാദമില്ലാതെ സിനിമാ പ്രദർശിപ്പിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ശ്രീകൃഷ്ണ തിയേറ്ററിന്റെ രണ്ടു ദിവസത്തെ പ്രദർശനം റദ്ദു ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. അങ്ങനെ വലിയ പ്രതീക്ഷയോടെ മഞ്ചേരിയിൽ ആരംഭിച്ച ഇസ്ക്ര ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനം എന്നന്നേക്കുമായി നിലച്ചുപോയി.

മഞ്ചേരിയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ ഫിലിം സൊസൈററി പ്രവർത്തകരായ ഞങ്ങളെ വല്ലാതെ ദു:ഖത്തിലാക്കി. ഇതു പോലുള്ള സംഭവങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ എന്തൊക്കെ ചെയ്യാം എന്നായി ചർച്ച.

1975-ൽ ഇൻഡ്യയിൽ അടിയന്തിരാവസ്ഥ പ്രഖ്യാപിച്ച സമയം. നാളിതുവരെ കേട്ടുകേൾവിയില്ലാത്ത നിയമം. ജനം മുഴുവൻ ഭയവിഹ്വലരായിത്തീർന്ന സന്ദർഭം. എന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ജില്ലാ പോലീസ് ഓഫീസിലെ അലക്സാണ്ടർ, വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിലെ ശിവശങ്കരൻ, ട്രെയിനിംഗ് കോളേജിലെ വിശ്വംഭരൻ മാഷ് തുടങ്ങിയവരുമായി ചർച്ചയായി. അങ്ങനെ അന്നത്തെ മലപ്പുറം നഗരസഭയുടെ ചെയർമാനായിരുന്ന ഡോ. എം. അബൂബക്കർ സാഹിബുമായി കൂടിക്കാഴ്ച്ച നടത്തി. അദ്ദേഹവുമായിട്ടുണ്ടായ ചർച്ചയുടെ ഫലമായി ഒരു ഫിലിം സൊസൈറ്റി രൂപീകരിക്കാൻ ധാരണയായി. ഈ സംഭവം സംഘാടകർക്ക് വലിയ ഊർജ്ജമാണ് നൽകിയത്. തുടർന്ന് ഫിലിം സൊസൈറ്റി രൂപീകരണത്തിന് യോഗം വിളിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. മലപ്പുറം നഗരസഭാ ഹാളിൽ ചെയർമാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ ഫിലിം സൊസൈറ്റി രൂപീകരണത്തെയും സിനിമാ

സംബന്ധിയായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിശദമായ ചർച്ച നടന്നു. കൂടുതൽ ആൾക്കാരെ പങ്കെടുപ്പിക്കുന്നതിനായി യോഗം മറ്റൊരു ദിവസം കൂടാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിൻ പ്രകാ രം നഗരസഭാ ഹാളിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ 30 പേർ പങ്കെടുത്തു. ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ പേര് സംബന്ധിച്ച് ചർച്ചയാവുകയും മലപ്പുറം ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത് ഓഫീസിലെ ജീവനക്കാരനായ വി. സുരേന്ദ്രൻ " രശ്മി" എന്ന പേര് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് യോഗം ഏകകണ്ഠമായി അംഗീകരിച്ചു.

അങ്ങനെ ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ നിയമാവലി പ്രകാരം രശ്മിക്ക് നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും തയ്യാറാക്കുകയും രശ്മി ഫിലിം ക്ലബ്ബ് എന്ന സംഘടന നിലവിൽ വരികയും ചെയ്തു.

ഡോ.എം. അബൂബക്കർ പ്രസിഡന്റായി 9 അംഗ കമ്മിറ്റി നിലവിൽ വന്നു.

1. പ്രസിഡന്റ് -
ഡോ.എം അബൂബക്കർ
2. വൈസ് പ്രസിഡന്റ് -
വി.ശിവശങ്കരൻ (വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ്).
3. ജനറൽ സെക്രട്ടറി - പ്രകാശ് ശ്രീധർ (ജില്ലാ എംപ്ലോയ്മെന്റ്).

4. ജോയ്ന്റ് സെക്രട്ടറി - എസ്. അലക്സാണ്ടർ (ജില്ലാ പോലീസ് ഓഫീസ്).
5. ട്രഷറർ-
പി.കെ ജയപ്രകാശ് (ബിസിനസ്).
കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ:
6. കുമാരേട്ടൻ (നഗരസഭാ കൗൺസിലർ മലപ്പുറം).
7. മണമ്പൂർ രാജൻ ബാബു (ജില്ലാ പോലീസ് വകുപ്പ്).
(കെ.എസ്.വൈ.എഫ്) 8. സി.പി കാർത്തികേയൻ
9. മുഹമ്മദ് ഇക്ബാൽ (മലപ്പുറം ഗവ.കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥി).

വാർഷിക സംഖ്യ 27 രൂപ നിശ്ചയിക്കുകയും ആയത് മാസം 2 രൂപ നിരക്കിൽ പിരിക്കാനും രജിസ്ട്രേഷൻ ഫീസ് 3 രൂപ എന്നും നിജപ്പെടുത്തി. രശ്മിയുടെ ബൈലോ ജില്ലാ രജിസ്ട്രാറുടെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പി ക്കുകയും 212/76 നമ്പറായി രശ്മിക്ക് രജിസ്ട്രേഷൻ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

അന്ന് ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് ഓഫ് ഇൻഡ്യയുടെ സതേൺ മേഖല ഓഫീസ് മദ്രാസിലായിരുന്നു.

രശ്മി ഫിലിം സൊസൈറ്റിക്ക് അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നതിന് കുറഞ്ഞത് 100 അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതുപ്രകാരം അംഗങ്ങളുടെ പേരും മേൽവിലാസവും മറ്റെല്ലാ രേഖകളും മദ്രാസിലേക്ക് അയച്ചു കൊടുത്തു. പക്ഷേ ഫിലിം

ക്ലബ്ബ് എന്ന പേരിനു പകരം രശ്മി ഫിലിം സൊസൈറ്റി എന്നും വാർഷിക വരിസംഖ്യ ആറു മാസത്തിൽ കുറവായി പിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ആയത് തിരുത്തി എത്രയും വേഗം തിരികെ അയ യ്ക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതുപ്രകാരം രശ്മിയുടെ അടിയന്തിര ജനറൽ ബോഡിയോഗം വിളിക്കുകയും ആ യോഗത്തിൽ വെച്ച് രശ്മിയുടെ പേര് രശ്മി ഫിലിം സൊസൈറ്റി എന്നും വാർഷിക വരിസംഖ്യ 30 രൂ എന്നും ബൈലോയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു കൊണ്ട് മദ്രാസിലേക്ക് അയച്ചു കൊടുത്തു.

രശ്മിയുടെ ഉദ്ഘാടനവും സിനിമാ പ്രദർശനവും സംബന്ധിച്ച് നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. 1975 - ലെ സ്വർണ്ണ താമര അവാർഡു നേടിയ, ബി.വി കാരന്ത് സംവിധാനം ചെയ്ത കന്നട ചിത്രം ചോമന്റെ തുടി (ചോമനദുഡി) പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ധാരണയായി. അതുപ്രകാരം കാസർഗോഡ് ഫിലിം സൊസൈറ്റി സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന മുരളി മാഷുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും ചൊമനദുഡി ചിത്രത്തിന്റെ വിതരണക്കാരുടെ മേൽവിലാസം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് നിരന്തരം നടത്തിയ കത്തിടപാടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സിനിമാ പ്രദർശനത്തിന് അനുവാദം ലഭിച്ചു.

ഉദ്ഘാടകനായി കോഴിക്കോട് അശ്വിനി ഫിലിം സൊസൈറ്റി സെക്രട്ടറി ചെലവൂർ വേണുവിനെ

നിശ്ചയിക്കുകയും 1976 ഡിസംബർ 5 ന് രാവിലെ 11 മണിക്ക് മലപ്പുറം പെരുമാൾ തിയേറ്ററിൽ വെച്ച് രശ്മിയുടെ പ്രസിഡന്റ് ഡോ. എം. അബൂബക്കറിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യോഗം കൂടി. ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രകാശ് ശ്രീധർ സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. മലപ്പുറത്തെ കലാ സ്നേഹികളായ വലിയൊരു ജനാവലിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അശ്വനിയുടെ സെക്രട്ടറി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

ജോയ്ന്റ് സെക്രട്ടറി എസ്. അലക്സാണ്ടർ, ആ ചരിത്രമുഹൂർത്തത്തിന് സാക്ഷികളായവർക്ക് നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തി. തുടർന്ന് സ്വർണ്ണ താമര അവാർഡു നേടിയ ചൊമനദുഡി എന്ന കന്നടചിത്രത്തിന്റെ പ്രദർശനത്തോടെ, "രശ്മി ഫിലിം സൊസൈറ്റി" മലപ്പുറത്തിന്റെ ഇതിഹാസമായി മാറി. ◆

ഒരു ഫിലിം സൊസൈറ്റിക്ക് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളൊന്നുമുള്ളയിടമായിരുന്നില്ല ഹൈറേഞ്ച്. ഏറിയ പങ്ക് പ്രിന്റുകളും വരുന്നത് അന്യസംസ്ഥാനങ്ങളിലെ നഗരങ്ങളിൽ നിന്ന് -എന്നാൽ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ 110 കിലോമീറ്റർ അകലെ. എസ്.റ്റി.ഡി. സൗകര്യമോ, കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി. സർവ്വീസ് പോലുമോ ഇല്ല. എങ്കിലും ഒരു പരിമിതിയും മരവിപ്പിച്ച് നിർത്തിയില്ല; ആവേശം ലഹരിയായി മുന്നോട്ടുനയിച്ചു.

കട്ടപ്പനയിൽ ഞങ്ങൾ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രവർത്തനം തുടങ്ങുമ്പോൾ കേരളമെമ്പാടും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന ഒരന്തരീക്ഷമുണ്ടായിരുന്നു. സത്യജിത് റായ് മുതൽ അവ്താർ കൗൾ വരെ ഉണർത്തിവിട്ട നവ ചലച്ചിത്രാവബോധം, സ്വയംവരം മുതൽ അഗ്രഹാരത്തിൽ കഴുത വരെ പടർത്തിയ സിനിമാവേശം, നിർമ്മാല്യവും കൊടിയേറ്റവും തമ്പും

വിദേശമേളകളെ ഇളക്കുന്ന വാർത്തകൾ, തിരുവനന്തപുരത്തും തൃശൂരിലും കാസറഗോഡും ലോക ക്ലാസിക്കുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു മുന്നേറുന്ന ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ.... ഒരു ഫിലിം സൊസൈറ്റി രൂപീകരണത്തിൽ കുറഞ്ഞൊന്നും ആ കാലത്തിന് ഞങ്ങൾക്ക് നൽകാനുണ്ടായിരുന്നില്ല !

ഞങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇരുപതു തികയാത്തവർ, ലോകം കാണാത്തവർ, ഹൈറേഞ്ചിൽ സൗകര്യമില്ലാത്തതിനാൽ കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസം വിലക്കപ്പെട്ടവർ, ചെറുപ്പത്തിലെ എന്തെങ്കിലും ജോലി തേടാൻ നിർബന്ധിതരായവർ. പക്ഷേ ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോഴാണറിഞ്ഞത് മുൾവഴികളിലൂടെയുള്ള യാത്രയ്ക്കാണൊരുങ്ങുന്നതെന്ന്!

ഒരു ഫിലിം സൊസൈറ്റിക്ക് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളൊന്നുമുള്ളയിടമായിരുന്നില്ല ഹൈറേഞ്ച്. ഏറിയ പങ്ക് പ്രിന്റുകളും വരുന്നത് അന്യസംസ്ഥാനങ്ങളിലെ നഗരങ്ങളിൽ നിന്ന് -എന്നാൽ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ 110 കിലോമീറ്റർ അകലെ. എസ്.റ്റി.ഡി. സൗകര്യമോ, കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി. സർവ്വീസ് പോലുമോ ഇല്ല. എങ്കിലും ഒരു പരിമിതിയും മരവിപ്പിച്ച് നിർത്തിയില്ല;

ആവേശം ലഹരിയായി മുന്നോട്ടുനയിച്ചു. അങ്ങനെ തിയേറ്ററിൽ തുടർച്ചയായി ക്ലാസിക്കുകളുടെ പ്രദർശനം, പട്ടണങ്ങളെപോലും പിന്നിലാക്കി ചലച്ചിത്രമേളകൾ, സിനിമ ക്ലാസ്സുകൾ... വിദൂരപട്ടണങ്ങളിൽ നിന്ന് ട്രെയിൻ മാഗ്ഗം പ്രിന്റ് വരുത്തി 110 കി.മി. അകലെയുള്ള റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ ചെന്ന് കളക്ട് ചെയ്ത്,ലൈൻബസ്സിന്റെ മുകളിൽ 30 കിലോയോളം ഭാരമുള്ള ആ തകരപ്പെട്ടി കയറ്റി സിനിമയോടിച്ച് അടുത്ത ദിവസം പുലർച്ചെ അതേ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ പ്രിൻറ് തിരിച്ചയക്കുന്നതിന്റെ ബദ്ധപ്പാട് ഓർക്കുക!

1980 ജൂണിലെ പ്രദർശനത്തിന് മദ്രാസിൽ കൊളംബിയ പിക്ചേഴ്സിൽ നിന്ന് ബുക്കുചെയ്ത

ചിത്രം, പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് അഞ്ചോ ആറോ മാസം കഴിഞ്ഞാണ് ! കോട്ടയം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ വരേണ്ട പ്രിന്റ് അടങ്ങിയ തകരപ്പെട്ടി മറ്റേതോ സ്റ്റേഷനിൽ ഇറക്കി, അവിടെ പൊടിപിടിച്ച് മാസങ്ങളോളം കിടന്നതാണ് കാരണം. ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ മറ്റൊരു പ്രിൻറ് പകരം സംഘടിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ കൊല്ലത്തോ, എറണാകുളത്തോ പോകണം. കൊല്ലത്ത് നിന്ന് കോട്ടയത്ത് വന്ന് ബസ് മാറി സ്ഥലത്തെത്തുമ്പോഴേക്കും പ്രദർശനസമയം കഴിഞ്ഞിരിക്കും.

എറണാകുളത്തുനിന്നാണെങ്കിൽ കട്ടപ്പനക്കുള്ള ഒരേ ഒരു ബസ് ഉച്ചയോടെ തിരിക്കും. അതുപോന്നാൽ കോട്ടയത്ത് വന്ന് വേറെ ബസിനുവേണം വരാൻ. കൂട്ടത്തിലുള്ളത് 30 കിലോ ഭാരവും രണ്ടു പേർ പിടിക്കേണ്ട വലിപ്പവുമുള്ള തകരപ്പെട്ടിയാണ്! അത് ബസ്സിനകത്ത് കയറ്റില്ല. മുകളിൽ കയറ്റുകയും ഇറക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ നല്ല മെയ് വഴക്കമുള്ള പോർട്ടർമാർതന്നെ വേണം. മറ്റൊരു ഊരാക്കുടുക്കുണ്ട്. മഴക്കാലമായാൽ കോട്ടയം - കട്ടപ്പന റൂട്ടിലുള്ള ചപ്പാത്ത് പാലത്തിൽ വെള്ളം കയറിയാൽ ദിവസങ്ങളോളം തപാൽ വരാറില്ല.

അങ്ങനെ ചിലപ്പോൾ റെയിൽവേ വേ-ബിൽ അടങ്ങിയ കവർ യഥാസമയം ലഭിക്കില്ല. പ്രിൻറ് കിട്ടണമെങ്കിൽ മുദ്രപ്പത്രത്തിൽ ബോണ്ട് വയ്ക്കണം. അപരിചിത നഗരമായ കോട്ടയത്തുനിന്ന് ഒരു സാക്ഷിയെ ഒപ്പിക്കുന്ന പാട് ! ഒക്കെ ചെയ്താലും റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥർ അധികാരശക്തി പ്രകടിപ്പിച്ച് പീഡിപ്പിക്കാൻ കിട്ടുന്ന അവസരം നഷ്ടപ്പെടുത്താറില്ല! അപ്പോഴും എളുപ്പം ലഭ്യമായ ഏതേലും പ്രിൻറുകൾ വരുത്തി പ്രദർശനം ആയാസരഹിതമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതേയില്ല.

കുറോസോവയുടെ ദർസു ഉസാല, അവതാർ കൗളിന്റെ 27 ഡൗൺ, ഹിച്ച്കോക്കിന്റെ ഡയൽ എം ഫോർ മർഡർ, ഭൂമിക, ഘടശ്രാദ്ധ, റഷ്യൻ ചിത്രം ലിബറേഷൻ, ഹെലൻ ഓഫ് ട്രോയ്, മാർട്ടിൻ സ്കോർസേസിയുടെ ടാക്സി ഡ്രൈവർ തുടങ്ങിയവയൊക്കെ ആദ്യ വർഷം തന്നെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

1984 ജനുവരിയിൽ നടന്ന ആദ്യ ചലച്ചിത്രമേളയിലെ ചിത്രങ്ങൾ നോക്കുക: ബാറ്റിൽഷിപ്പ് പൊട്ടംകിൻ, ദി കിഡ്, സ്കെയർ ക്രോ, കാമുഫ്ലാഷ്, സുവർണ്ണരേഖ, കാഞ്ചനസീത - എല്ലാം 35 എം. എം. പ്രിൻറുകൾ, വിതരണക്കാർ ചെന്നൈയിലും കൽക്കത്തെയിലും ദൽഹിയിലുമുള്ള വലിയ

വിതരണകമ്പനികൾ.
ഫെല്ലിനിയെയും കുറോസോവയെയും സനൂസിയെയും ആന്ദ്രേ വായ്ദയേയും സത്യജിത് റായിയെയും ഹിച്ച്കോക്കിനെയും ഇവിടുത്തുകാർ കണ്ടുതുടങ്ങുന്നത് കൊട്ടകയുടെ വിശാലതയിലിരുന്നാണ് - എൺപതുകളിൽ.

സംഘം ചേരാൻ സമാനഹൃദയരും പൈസ തന്ന് സഹായിക്കാൻ നാട്ടുകാരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഓടാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ചോരത്തിളപ്പും ഏത് പർവതങ്ങളെയും നീക്കം ചെയ്യാമെന്ന ആത്മവിശ്വാസവുമുണ്ടായിരുന്നു...

വീടുവീടാന്തരം കയറി നോട്ടീസുകൊടുത്ത് 2 രൂപ വീതം മാസവരി പിരിച്ചായിരുന്നു അന്ന് പ്രവർത്തനം. മല കയറി വീടുകളിൽ ചെന്ന് അറിയിപ്പ് നൽകി മാസവരി പിരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് മരം കോച്ചുന്ന തണുപ്പുകാലത്തും അംഗങ്ങൾ പ്രദർശനത്തിന് വരികയും ഒട്ടും മനസ്സിലാകാത്ത, സബ്ടൈറ്റിൽ പോലുമില്ലാത്ത സിനിമയാണെങ്കിലും ക്ഷമയോടെ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
1988 ൽ ആദ്യത്തെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ചലച്ചിത്രമേള നടത്തിയത് പന്ത്രണ്ട് ദിവസമാണ് - എല്ലാം സിനിമാശാലകളില്ലാത്ത ഗ്രാമങ്ങളിൽ. കാമാക്ഷി

ഗ്രാമത്തിൽ, അമ്മ അറിയാൻ കാണാൻ ആയിരത്തിലേറെ പേരുണ്ടായിരുന്നു. എലിപ്പത്തായം പോലെയുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ തിയേറ്റർ വാടകക്കെടുത്ത് പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ അന്ന് ധൈര്യപ്പെട്ടു.

വിനോദനികുതി രൂപത്തിൽ പഞ്ചായത്തിന്റെ ഇടങ്കോലിടലും കൊട്ടകകളുടെ പ്രദർശനസൗകര്യം നിഷേധിക്കലും മടുപ്പിച്ചില്ല. പരിമിതികളുടെ പാരാവാരത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നാടകം നടത്തിയും ബാങ്ക് ലോൺ എടുത്തും 16 എം. എം. പ്രൊജക്ടർ വാങ്ങി, നാഷണൽ ഫിലിം ആർകൈവിൽ അംഗത്വമെടുത്ത് സിനിമയെ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കും തെരുവിലെ ഇരുട്ടുമൂലകളിലേക്കും എത്തിച്ചാണ്

പ്രതികരിച്ചത്. ദർശന സിനിമയോടിക്കാത്ത ഗ്രാമങ്ങളില്ല, ഹൈറേഞ്ചിൽ. എങ്കിലും തൊണ്ണൂറുകൾക്കൊടുവിൽ എംബസികൾ പൂട്ടപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ശരിക്കും പ്രതിസന്ധിയായി. തിയേറ്ററുകൾ ലഭിക്കാതെയുമായി. അതിജീവിക്കാൻ നാടകത്തെ ഞങ്ങൾ കൂട്ടുപിടിക്കുന്നതപ്പോഴാണ്.

ഡോ.സുകുമാർ അഴിക്കോടിന്റെ പ്രഭാഷണ പരിപാടിക്ക് നാല് തവണ ആതിഥ്യം വഹിച്ചും സംസ്ഥാന ആദിവാസി കലോത്സവം പോലെയുള്ള പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കാൻ നേതൃത്വം നൽകിയും നാടകോത്സവങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചും അടിത്തറ കൂടുതൽ വിപുലപ്പെടുത്തി.

പിന്നീട് എൽ.സി.ഡി. പ്രൊജക്ടർ വ്യാപകമായി. ബീമാപള്ളിയിൽ ചെന്നാൽ ഏതു പ്രിയചിത്രവും ലഭിക്കുമെന്നായി. ഇന്റർനെറ്റിന്റെ അനന്ത സാധ്യതാലോകം മിഴി തുറന്നു. ആ സാദ്ധ്യതയുപയോഗിച്ച് ആഴ്ചയിലൊരു സിനിമ വീതം കുറെനാൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ പഴയ പ്രേക്ഷകാവേശം പൊയ്പ്പോയി. മരം കോച്ചുന്ന തണുപ്പത്ത് മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ നടക്കുന്ന പ്രദർശനങ്ങൾക്കായി ഓടിക്കൂടിയിരുന്ന എൺപതുകളുടെ ആവേശം നൊസ്റ്റാൾജിയ

മാത്രമായി. തിയേറ്ററുകൾ കിട്ടാനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ട്. ഒപ്പം ഓടാൻ ചെറുപ്പക്കാരാരും ഈ വഴി വരുന്നുമില്ല...

IFFK യ്ക്ക് ഓടിയെത്തുന്ന യുവാക്കൾ അതാതിടങ്ങളിലെ ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രവർത്തനത്തിലിടപെടാൻ മെനക്കെടുന്നേയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നാടകരംഗത്ത് കൂടുതൽ ഇടപെടാൻ ഇപ്പോൾ ശ്രമിക്കുന്നു.

2012 ലെ ദേശിയ നാടകോത്സവത്തിലും അന്താരാഷ്ട്ര നാടകോത്സവത്തിലും ദർശനയുടെ നാടകം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ‘തോറ്റവരുടെ യുദ്ധങ്ങൾ’ എന്ന പേരിലുള്ള പുതിയ നാടകം പ്രേക്ഷക ശ്രദ്ധ നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സർക്കാരിന്റെയും തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഉടമസ്ഥതയിൽ കാലഹരണപ്പെട്ട് കിടക്കുന്ന പഴയ കമ്യൂണിറ്റി ഹാളുകൾ സിനിമയ്ക്ക് യോജിക്കും വിധം നവീകരിച്ച് ലഭ്യമാക്കാൻ നീക്കം നടന്നെങ്കിൽ എന്നാശിച്ചുപോകുന്നു.

തിയേറ്ററിലും ഒ.ടി.ടിയിലും എത്താത്ത സമാന്തര ചിത്രങ്ങൾക്ക് ഫിലിം സൊസൈറ്റികളേ പ്ലാറ്റ്ഫോമായുള്ളു. മാതൃകാപരമായ സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനമെന്തെന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കാനും നമ്മളേയുള്ളു. അതുകൊണ്ടാണ് എൺപതുകളിൽ

സജീവമായിരുന്ന മുന്നൂറോളം ഫൈനാർട്സ് സൊസൈറ്റികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും നിന്നുപോയപ്പോഴും പഴയ കാലത്തിന്റെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ച് വളർന്ന ചില ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നത്.

ദുർഘടമായ ആമസോൺ വനാന്തരങ്ങളിലൂടെ സ്വർണ്ണഖനികൾ തേടിപ്പോകുന്ന 'അഗിറേ ദി റാത്ത് ഓഫ് ഗോഡി'ലെ പര്യവേക്ഷണ സംഘത്തെപ്പോലെയാണ് ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ. പാത ദുർഘടമെങ്കിലും തളരുന്നില്ല. ലോക ക്ലാസിക്കുകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്ന ദൗത്യം ഒരു നിയോഗമായാണ് അവർ കാണുന്നത്. ഫിൽക്കയും ഓപ്പൺ ഫ്രെയിമും ജനസംസ്കാരയും പാഞ്ചജന്യവും ഡയലോഗും ഫാൽക്കെയും മൂവാറ്റുപുഴയും ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ ആ നിയോഗം അർത്ഥവത്തായി ഏറ്റെടുത്ത് എഴുപതുകളിലെയും എൺപതുകളിലെയും വിശുദ്ധശ്രമങ്ങൾക്ക് തുടർച്ച നൽകുന്നു. ◆

ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്കുള്ള ഗ്രാന്റ് എങ്ങനെയാവണം ?

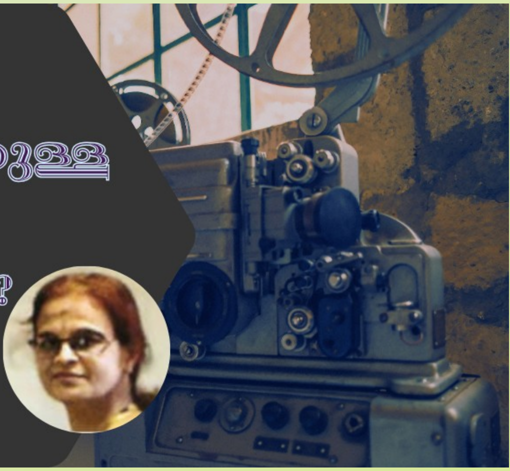

ബീന നായർ (ട്രഷറർ , AFSO)

മലയാള നവസിനിമയ്ക്ക് ഏറെ ഊർജ്ജം കൊടുത്ത ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ എഴുപതുകളിലും എൺപതുകളിലും കേരള സമൂഹത്തിൽ ഒരു സാംസ്കാരിക തരംഗം തന്നെയായിരുന്നു . ഇതിനു പിന്നിൽ നഗര - ഗ്രാമങ്ങളിൽ അർപ്പണ മനോഭാവത്തോടെ ഒരു കൂട്ടം പേർ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു .

കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക മണ്ഡലത്തിൽ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനവും ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും നിർവ്വഹിച്ച പങ്ക് സുപ്രധാനം തന്നെയെന്ന് വിവരിക്കേണ്ടതില്ല.ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി സഹിച്ച ത്യാഗങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും വിശ്വപ്രസിദ്ധ സംവിധായകൻ അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണനും അൻപത് വർഷത്തോളം ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ നടത്തിയവരും ഇതിനകം

വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചരിത്ര വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഒഴുക്കിനെതിരെ സഞ്ചരിച്ച് , കേരളത്തിന്റെ പ്രബുദ്ധ ധാരയിൽ ആധുനിക ലോകത്തിന്റെ കലാസൗന്ദര്യ ആസ്വാദനത്തെ നവീകരിച്ച പ്രയത്നത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നവരുമുണ്ട്.

മലയാള നവസിനിമയ്ക്ക് ഏറെ ഊർജ്ജം കൊടുത്ത ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ എഴുപതുകളിലും എൺപതുകളിലും കേരള സമൂഹത്തിൽ ഒരു സാസ്കാരിക തരംഗം തന്നെയായിരുന്നു. ഇതിനു പിന്നിൽ നഗര - ഗ്രാമങ്ങളിൽ അർപ്പണ മനോഭാവത്തോടെ ഒരു കൂട്ടം പേർ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു. അവരെയൊക്കെ സ്മരിക്കുവാനും ആദരിക്കുവാനും ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അറുപതാം വാർഷികത്തിൽ അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസിന് (AFSO) സാധിച്ചു എന്നത് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ സുവർണ്ണരേഖയാണ്.

ചെറുകൂട്ടായ്മകളുടെ സഹകരണത്തിന്റെ വിജയമായിരുന്നു ഓരോ ഫിലിം സൊസൈറ്റിയും. സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധികൾ വ്യക്തിഗതമായി ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ വളർന്നുവന്നു. രാജ്യാന്തര ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലുകൾ വരെ

നടത്തിപ്പോന്നു. ഓരോ രാജ്യത്തെയും ലോക ക്ലാസ്സിക്ക് സിനിമകൾ മലയാളിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി. അക്കാലത്ത് സർക്കാർ ധനസഹായമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് പോലും ഫിലിം സൊസൈറ്റികളെ സാംസ്കാരിക സ്ഥാപനങ്ങളായി പരിഗണിച്ചിരുന്നില്ല. വിനോദനികുതി വരെ ഏർപ്പെടുത്തി ഫിലിം സൊസൈറ്റികളെ ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമിച്ച സംഭവവും ഓർമ്മിക്കണം.

1959 - ൽ സത്യജിത് റായിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിച്ച ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസിന് കേന്ദ്ര സർക്കാരിൽ നിന്ന് ഗ്രാൻ്റ് വാങ്ങി, ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിലെയും ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് അർഹമായ രീതിയിൽ വിതരണം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചതുമില്ല. പതിറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ്, ചലച്ചിത്രകലയുടെ പ്രഭാവം മനസ്സിലാക്കി കേരളത്തിലെ സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് ഗ്രാൻ്റ് ഏർപ്പെടുത്തിയത്.

നിലവിൽ ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ കേരളത്തിൽ നിന്ന് 46 ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ മാത്രമാണ് അംഗീകൃതമായിട്ടുള്ളത്. പ്രവർത്തനം സൂക്ഷ്മമായി

പരിശോധിച്ചാൽ 25 ലേറെ വരില്ല. സാംസ്കാരിക വകുപ്പിൽ നിന്ന് അനുവദിക്കുന്നത് 50 ലക്ഷം രൂപയും. ഈ ഗ്രാന്റ് പൂർണ്ണമായും ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ നിലനിൽപ്പിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. പക്ഷെ അർഹമായ ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് അത് അർഹമായ രീതിയിൽ ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നത് ഇന്ന് ചർച്ചാവിഷയമാണ്.

ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ കേരളാ ഘടകത്തിനാണ് ഈ 50 ലക്ഷം രൂപ വിതരണത്തിനായി സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് ഏല്പിച്ചുപോരുന്നത്. എന്നാൽ എഫ്. എഫ്. എസ്. ഐ യുടെ കേരളാ ഘടകം , റീജിയണൽ കൗൺസിൽ , ഈ ഗ്രാന്റ് തുക ദുർവിനിയോഗം ചെയ്തു പോരുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് കോടികളുടെ ദുർവിനിയോഗം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് സംബന്ധിച്ച് വിജിലൻസ് അന്വേഷണം നടക്കുന്നുണ്ട്.

കേരളാ റീജിയണൽ കൗൺസിൽ എന്നത് സ്ഥിരം ചിലരുടെ കൈപ്പിടിയിലാണ്. പൊതുയോഗത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷ വോട്ടിനു വേണ്ടി ചില കടലാസ്സ് സൊസൈറ്റികളെ കൂടി ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമീപകാലത്ത് ഇത് ഏതാനും ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾ ചോദ്യം ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഒരു

സമവായം എന്ന നിലയിൽ ഷാജി. എൻ. കരുണിനെ കേരളാ കൗൺസിലിന്റെ ഭാരവാഹിയാക്കി. പക്ഷെ ഗ്രാന്റ് തുകയുടെ ദുർവിനിയോഗം ഷാജി. എൻ. കരുൺ അനുവദിച്ചില്ല. ഇതേ തുടർന്ന് രണ്ട് വർഷത്തെ കാലാവധി ഉണ്ടായിട്ടും ഒരു വർഷം ആയപ്പോൾ പൊതുയോഗം കൂടി , നിയമ വിരുദ്ധമായി പുതിയ ഭരണ സമിതി നിലവിൽ വന്നു ; ഷാജി. എൻ. കരുണിനെ പുറത്താക്കിക്കൊണ്ട് !

പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് അർഹമായ ഗ്രാന്റ് ലഭിക്കണം എന്നത് നീതിപൂർവ്വമായ ആവശ്യമാണ്. പൊതുജനത്തിന്റെ പണമാണ് ഗ്രാന്റ് ആയി സാംസ്കാരിക വകുപ്പിൽ നിന്ന് അനുവദിക്കുന്നതും. പബ്ലിക് ഫണ്ട് ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യരുത് എന്നത് ഇനിയെങ്കിലും സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതിനു ഒരു വഴിയേ ഉള്ളൂ. 50 ലക്ഷം രൂപയുടെ ഗ്രാന്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയെ ഏൽപ്പിക്കുക.

ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ടും ഓഡിറ്റഡ് അക്കൗണ്ടും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേക കമ്മറ്റി രൂപീകരിക്കുക. ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ മൂന്നു

വർഷത്തെ അംഗീകാരവും പരിശോധിക്കണം. ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനം സമ്പൂർണ്ണമായും മികച്ച ചലച്ചിത്രാവബോധം സമൂഹത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണെന്ന്, വിശ്വചലച്ചിത്രകലയുടെ സാക്ഷരതാ കർമ്മം നിർവഹിക്കുന്നതാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടണം. അർഹമായ ഗ്രാന്റ് ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യണം. അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് വഴി നൽകുന്ന അപേക്ഷയും പരിഗണിക്കണം.

◆

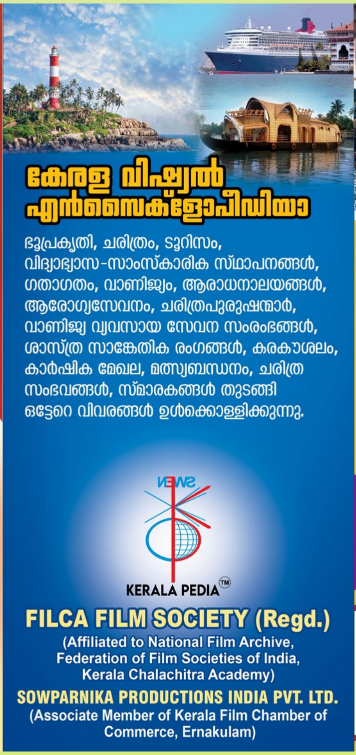

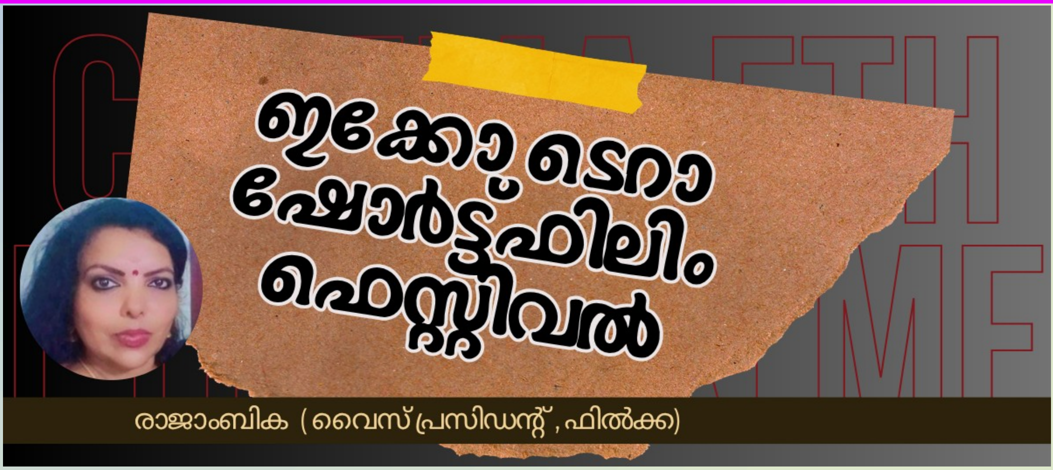

ഓഗസ്റ്റ് 18 ന് ഫിൽക്ക ഫിലിം സൊസൈറ്റി, തിരുവനന്തപുരം പ്രസ് ക്ലബ്ബ് ഹാളിൽ സംഘടിപ്പിച്ച , "ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും" എന്ന സെമിനാറിന് മുൻപായി 11 ഹ്രസ്വചിത്രങ്ങളുടെ പ്രദർശനം നടത്തി. അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസ് (AFSO) , ഐ. എഫ്.എഫ്. ടി , ഋതു ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ, ബീം ഫിലിം സൊസൈറ്റി എന്നിവയുടെ സഹകരണത്തോടെയായിരുന്നു ഇക്കോ ടെറാ ഷോർട്ട്ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ.

1. ചൂതുമണി

തീക്കനലിൽ കിടന്നു ചൂടേറ്റു പുളയുന്ന തണ്ടുനീക്കിയ കൈതച്ചെടിയുടെ ഓല. ഒരു രാത്രി മുഴുവൻ മഞ്ഞു കൊള്ളിച്ച് പിറ്റേന്നത്തെ വെയിൽ കൂടി കൊള്ളുമ്പോൾ തുണി വെളുക്കും പോലെ വെളുത്തു വരും. അങ്ങനെ പാകപ്പെടുത്തി

എടുക്കുന്ന ഓല വഴുതയുടെ നാര് കീറും പോലെ കീറിയെടുക്കുന്നു. അത് തിരുകി ചുറ്റി എടുക്കുന്നു . ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഒന്നോ രണ്ടോ മാസം കാതിൽ ഇടാൻ പറ്റും.

ചെവി തുളച്ച് ഉണ്ടാക്കുന്ന ദ്വാരത്തിൽ നീറ്റൽ അറിയാതിരിക്കാൻ ചൂടുവെള്ളത്തിൽ ഉപ്പിട്ട് കഴുകും. എന്നിട്ട് ചെറിയ കോൽ അതിൽ തിരുകി വയ്ക്കും. മുറിവ് ഉണങ്ങിയ ശേഷം പാകപ്പെടുത്തിയ കൈതയോല അവിടെ തിരുകി വയ്ക്കും. ദ്വാരം വികസിക്കുന്നതനുസരിച്ച് കൈതയിലച്ചുറ്റ് ഊരി പോകുമ്പോൾ വലിപ്പം കൂട്ടിയ കൈതയില ചുരുൾ ആ ദ്വാരത്തിൽ വയ്ക്കും. മാസങ്ങളിടവിട്ട് വീണ്ടും അതിന്റെ ആവർത്തനങ്ങൾ...

ചെറുതേനിന്റെ കൂടെയുള്ള പൂവും നെയ്യും മാറ്റി എടുക്കുന്ന മെഴുക് ഉരലിൽ ഇട്ട് ഇടിച്ച് പതം വരുത്തി ഉരുട്ടി പരത്തി വയ്ക്കും പുറത്തുകൂടെ കൈതനാരു ചുറ്റി
മഞ്ചാടിക്കുരുവിന്റെ, പവിഴത്തിന്റെ ഭംഗിയോട് കിടപിടിക്കുന്ന ചുവന്ന ഭാഗം പുറത്ത് കാണത്തക്ക വിധവും കറുത്ത ഭാഗം അടിയിലും വരത്തക്ക രീതിയിൽ കൈകൊണ്ട് ഇടിച്ചുചേർത്ത് ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഇതാണ് 'ചൂതുമണി '. ആറു മിനിറ്റ് 18 സെക്കന്റ് ദൈർഘ്യമുള്ള ഈ ചിത്രം സുധിൻ സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്ഥലകാല വ്യത്യാസമില്ലാതെ വിഭിന്ന മതക്കാരായ അമ്മൂമ്മമാർ തോളത്തു മുട്ടും വരെ ഞാന്നു കിടക്കുന്ന ചെവിയിൽ ചിറ്റുരുവും മേവുരുവും കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് ആ കാഴ്ച നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. സെറ്റ് പല്ലിന്റെ കൃത്രിമത്വം ഇല്ലാത്ത മോണ കാട്ടിയുള്ള മനോഹരവും നിഷ്കളങ്കവുമായ ആ ചിരി ആസ്വദിച്ചു , ഞാന്നു കിടക്കുന്ന മൃദുലമായ ചെവിയിലെ ചുളിവുകളുള്ള ഞാത്തിൽ തൊട്ടു തലോടി കഥകൾ കേൾക്കാൻ ഒരു കൂട്ടം കുട്ടികളും കൂടെ ഉണ്ടാവും.

പുതിയ തലമുറ ഇത് പിന്തുടരുന്നില്ല. ചെവി തുളച്ച് വലിയ ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നില്ല

പലതരത്തിലുള്ള വളകളും മോതിരങ്ങളും മാലകളുമൊക്കെ അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പക്ഷേ കാലക്രമേണ ഇതൊക്കെ കൈമോശം വരാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ട് ബ്രാൻഡ് ചെയ്തു തുടങ്ങി ഇളമുറക്കാർ. കാരണം ഇതൊക്കെ മരിക്കുമ്പോഴും കൂടെ അടക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്നവയാണ്.

2. ധ്രുവനക്ഷത്രം

ആഴക്കടൽ മത്സ്യബന്ധനത്തിനു പോകുന്ന രാജ്യത്തെ ആദ്യ വനിത - രേഖ കാർത്തികേയനെക്കുറിച്ച് വരുൺ പ്രഭ. ടി., കൃഷ്ണകുമാർ. എം. എ. എന്നിവർ ചേർന്ന് സംവിധാനം ചെയ്ത ചിത്രമാണ് ' ധ്രുവനക്ഷത്രം '. 9 മിനിറ്റ് 43 സെക്കന്റ് ദൈർഘ്യം.

കൊച്ചുവെളുപ്പാൻ കാലത്ത് ഉണർന്ന് , വീട് ഒതുക്കി , എൻജിനിൽ നിറയ്ക്കാനുള്ള മണ്ണെണ്ണയും മറ്റ് അത്യാവശ്യ വസ്തുക്കളും എടുത്ത് കടൽ പണിക്ക് പോകുന്ന രേഖ. 10 വർഷമായി മത്സ്യ സമ്പത്ത് തേടിയുള്ള ഈ യാത്ര തുടങ്ങിയിട്ട് .

കഷ്ടപ്പാടുകളാണ് ഈ ജോലിയിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെല്ലാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് എന്ന് രേഖ പറയുമ്പോൾ ഇറ്റുവീഴുന്ന കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ വിലയം പ്രാപിക്കുന്നു.

മക്കളുടെ കാര്യങ്ങൾ മുടക്കം വരാതിരിക്കാൻ ഭർത്താവിനോടൊപ്പം പണിക്കിറങ്ങി . ഒരാളിന്റെ വരുമാനം കൊണ്ട് വീട് സംരക്ഷിക്കാൻ തികയാതെ വന്നപ്പോൾ ആണ് ഇത് ചെയ്യേണ്ടി വന്നത് .

കടൽപണി ഒരു സാഹസികയാത്രയാണ്. തിരകളോട് മല്ലടിച്ച് പുരുഷന്മാർ കടലടക്കി വാഴുമ്പോൾ ആദ്യമായാണ് ഒരു സ്ത്രീ കടൽ പണിക്ക് മുന്നോട്ടു വന്നത്. ശാരീരിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഏറെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. തുടരണോ വേണ്ടയോ എന്നുള്ള ആശങ്ക.

ഉള്ള സമയത്ത് പണി ചെയ്യാൻ പറ്റാത്തത്ര പണി. വല പിടിച്ച് കൈപ്പത്തികൾ വീർത്ത് പൊള്ളലുകൾ വരും. മീൻ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ സമാധാനമായി. ചിട്ടി പോലുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് കാശ് അടയ്ക്കണം.

വല്ലായ്മ ഒന്നും വക വയ്ക്കില്ല . വീട്ടിൽ മൂത്തമകളാണ് ഇളയ കുട്ടികളെ ഒരുക്കി സ്കൂളിലേക്ക് വിടുക. അതോടൊപ്പം അവളും പോകും.

ചുഴിയിൽ വിരിഞ്ഞ പെൺകരുത്തിന് പൊരുതി ജയിക്കാൻ ആയിരം തിരക്കൈകൾ വേണം. സ്ത്രീ ഇന്ന് ആരുടെയും പിന്നിലല്ല. സമസ്ത മേഖലകളിലും സ്ത്രീകൾ മുന്നോട്ടു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീ ശാക്തീകരണത്തിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ് രേഖ കാർത്തികേയൻ.

3.പരുന്താട്ടം

കേരളത്തിലെ പഴയ മധ്യതിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു പുരാതന അനുഷ്ഠാന നാടോടി കലയാണ് പരുന്താട്ടം. തിന്മയുടെ മേൽ നന്മയുടെ വിജയമാണ് പ്രമേയത്തിന് പിന്നിലെ ആശയം. 9 മിനിറ്റ് 22 സെക്കന്റ് ദൈർഘ്യമുള്ള ഈ

ഹ്രസ്വചിത്രം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത് പിക്സൽ ടൂൺസ് അക്കാദമിയാണ്.

മുഖത്തെഴുത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന വർണങ്ങളിൽ ആശയങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചുട്ടി കുത്തുമ്പോൾ കണ്ണിൽ വരയ്ക്കുന്ന ചുവപ്പ് കറുപ്പിന്റെ നടുക്കാണ് വരയ്ക്കുന്നത്. കറുപ്പ് എന്നാൽ അജ്ഞത. കറുപ്പിൽ നിന്ന് അതായത് അന്ധകാരത്തിൽ നിന്ന് ഉദിച്ചു വരുന്ന സൂര്യൻ. കണ്ണിലെ ചുവപ്പ് പുതിയ പ്രഭാതത്തിന്റെ ചുവപ്പാണ്. വൈജ്ഞാനിക - ദാർശനിക മേഖലകളുടെ ചുവപ്പ് . കറുപ്പിനും ചുവപ്പിനും ഇടയിൽ പിന്നെ വെളുപ്പ് വരക്കും. വെളുപ്പെന്നാൽ പൂർണ്ണത. ഇരുളും വെളിച്ചവും അതായത് അറിവില്ലായ്മയും അറിവും സമാസമം നിൽക്കുന്ന പുതിയ പ്രഭാതം. പുതിയ സൂര്യന്റെ ഉദയം .

മഞ്ഞ , ഓരോ ഗോത്രത്തിന്റെയും അടയാളപ്പെടുത്തലുകളാണ്. ഭൂമിയുടെ അടിയിൽനിന്ന് കിട്ടുന്നത് മഞ്ഞളാണ്. വിഷാംശം ശരീരത്തിൽ കയറാതിരിക്കാൻ ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവൻ ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്ത സൂത്രമാണ് മഞ്ഞ മുക്കിയ വസ്ത്രം . അതൊരു ഔഷധ ചിന്തയാണ് . ജീവൻ നിലനിർത്തണമെങ്കിൽ ശരീരത്തിൽ ആരോഗ്യം വേണമെന്ന ഔഷധ ചിന്ത.

ചുണ്ടിന്റെ പ്രത്യേകത , ഒരു പ്രതിഷേധം അല്ലെങ്കിൽ പ്രതികാരം ആണ്. പരുന്താട്ടത്തിൽ , ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സവർണാധിപത്യത്തിന്റെ കൈകളിൽ ഞെരിഞ്ഞമർന്നു മരണപ്പെട്ട ഗോത്ര ജനതയിലെ സ്ത്രീകൾ. അമ്മമാരും സഹോദരിമാരുമായി ഒരുപാട് പേർ. അവർക്ക് യക്ഷിബാധ എന്നു പറഞ്ഞ് പാലത്തടിയിൽ തറച്ച് , കരിമ്പനയിൽ തളച്ച് ഒഴിവാക്കിയിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രതിഷേധവുമായാണ്.

പനയോലയിൽ ചിറകുവിരിച്ച് പാലത്തടി കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പിളർന്നു വരുന്ന ചുണ്ടുമായി വേദിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് തന്നെ ഒരു പ്രതിഷേധവുമായാണ്. പറയൻ ചെണ്ടയുടെ ഉയർച്ച താഴ്ചകൾ കാഴ്ചക്കാരിൽ ആകാംക്ഷയുടെ പെരുമ്പറ നെഞ്ചിൽ കൊട്ടുമ്പോൾ കളരി ചുവടുകളുമായി താളത്തിലാണ് വേദിയിലേക്ക് ഓടി കയറിവരുന്നത്. കൃത്യമായ അഭ്യാസ മുറകളിലൂടെ മാത്രമേ 'പരുന്താട്ടം' എന്ന ഈ കല സ്വായത്തമാക്കാൻ കഴിയൂ.

4.കടമക്കുടി - ദി ഷോർ ദേ സീ

റിൻസ് ജോസഫ് സംവിധാനം ചെയ്ത കടമക്കുടി, ദൈർഘ്യം 9 മിനിറ്റ് , 59 സെക്കന്റ്. പതിനാലു

ദ്വീപുകൾ കൂടിച്ചേർന്ന ഒരു പഞ്ചായത്തിലെ ജനതയുടെ പച്ചയായ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേർദൃശ്യം കാട്ടിത്തരുന്നു. കടമക്കുടിയിലെ ജനത നേരിടുന്ന പാരിസ്ഥിതിക - സാമൂഹിക - സാംസ്കാരിക വെല്ലുവിളികൾ , അതിൽ നിന്നുള്ള അതിജീവനത്തിന്റെ പാതകൾ എല്ലാം യുക്തമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

തൊഴിലവസരങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള ഒരു പ്രദേശമായിരുന്നു കടമക്കുടി . ഇവിടത്തെ ജനത്തെക്കൊണ്ട് ചെയ്തുതീർക്കാൻ പറ്റാത്തത്ര ജോലികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടുതൽ വിളവെടുക്കേണ്ടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പുറത്തുനിന്ന് ജോലി തിരക്കി എത്തുന്നവർക്ക് ചാകരയായിരുന്നു. ഇവിടെ താമസിച്ചു ജോലി ചെയ്തു തിരികെ നാട്ടിൽ

പോകും . വൈക്കം മുതലായ സ്ഥലത്തുനിന്നുവരെ ആൾക്കാർ വരും . നല്ല വിളവായിരുന്നു.

പ്രകൃതിരമണീയമായ സ്ഥലം. ആറുമാസം ഉപ്പുവെള്ളവും ആറുമാസം ശുദ്ധജലവും. അതിൽ കൃഷി എന്നാൽ പൊക്കാളി പാടത്തെ ചെമ്മീൻ കെട്ട് . പെരിയാർ വെണ്മയുള്ള അരഞ്ഞാണം പോലെ ചുറ്റപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു . ജൂൺ മുതൽ ഒക്ടോബർ അവസാനം വരെ നല്ല വെള്ളം. പിന്നെ നവംബർ മുതൽ മെയ് വരെ ഉപ്പുവെള്ളം. ശുദ്ധജലമുള്ള സമയത്ത് പൊക്കാളി കൃഷി ചെയ്യുന്നു. ഉപ്പുവെള്ളം വരുമ്പോൾ ചെമ്മീൻ കൃഷിയും .

ഇവിടത്തുകാർ സ്വയം പിന്തുണയ്ക്കുന്നവരാണ്. കോവിഡ് വന്നു പട്ടണജീവിതം സ്തംഭിച്ചപ്പോഴും ഒരു പ്രശ്നവുമില്ലാതെ കടമക്കുടിക്കാരുടെ ജീവിതം മനോഹരമായി കടന്നുപോയി. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാൽ സ്വയം പര്യാപ്തരായവർ. തീരമേഖലയിലാണ് പൊക്കാളികൃഷി ധാരാളമായി കണ്ടുവരുന്നത്.

600 ഹെക്ടർ കൃഷി സ്ഥലം ചുരുങ്ങി 60 ഹെക്ടർ ആയി. നഷ്ടത്തിലേക്ക് പോകുന്നത് കൊണ്ട് പലരും ഉപേക്ഷിച്ചു പോയി. വെള്ളം വറ്റി പാടം കാണപ്പെടുന്ന സമയത്താണ് ദേശാടന പക്ഷികൾ ധാരാളമായി

എത്തുന്നത് , കൂടുകൂട്ടാൻ ഇഷ്ടംപോലെ കണ്ടൽക്കാടുകളും.

2018ലെ വെള്ളപ്പൊക്കമാണ് പ്രശ്നങ്ങളുടെ ആരംഭം. ഫാക്ടറികളിലെ മാലിന്യം അടിഞ്ഞുകൂടി മൂടിപോയി. താഴ്ച കുറഞ്ഞപ്പോൾ കടലിൽ നിന്ന് മീൻ വരുന്നത് കുറഞ്ഞു. ഇനിയുള്ള പ്രതീക്ഷ ടൂറിസത്തിലാണ്. പൊക്കാളി നെല്ലിന്റെ വേസ്റ്റും കച്ചിയുമാണ് അഴുകി ചെമ്മീനിന്റെ തീറ്റയായി വരുന്നത്. നെല്ലില്ലാത്ത സ്ഥലത്തെ ചെമ്മീന്റെ ഗുണവും നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തെ ചെമ്മീന്റെ ഗുണവും വളരെ വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവമാണ്.

ഒരു പഠനം നടത്തി, പുനർജീവനം ലഭ്യമാക്കേണ്ട ഇടമാണ് കടമക്കുടി. മുൻപ് ഗ്രാമം ആയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരുപാട് മാറിപ്പോയി. ടൂറിസ്റ്റുകളും ഹോംസ്റ്റേകളും. വീട്ടമ്മമാർക്ക് നല്ല വരുമാന മാർഗ്ഗം കൂടിയാണ് ടൂറിസം വികസിച്ചുവരുന്ന കടമക്കുടി.

5.പൈതൃകം

പൂതനും തിറയും എന്ന സജീവമായ അനുഷ്ഠാന കലാരൂപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പര്യവേക്ഷണമാണ് ഇത്. നാടൻ കലാരൂപമായ തോൽപാവക്കൂത്ത് കലാരൂപത്തിൽ പെരുവണ്ണാൻ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട

പുരുഷന്മാരാണ് വേഷം കെട്ടുന്നത്. ഇതിന്റെ നാടോടിക്കഥകളും, പ്രതീകാത്മകതയും, നിലനിൽക്കുന്ന സാംസ്കാരിക പൈതൃകവും ഈ ഡോക്യുമെന്ററി ജീവസ്സുറ്റതാക്കുന്നു.

അവതാരകരുടെയും കലാകാരന്മാരുടെയും വാക്കുകളിലൂടെ, ഈ പുരാതന കലാരൂപത്തെ തലമുറകളായി നിലനിർത്തുന്ന അവരുടെ സമർപ്പണത്തെ ഈ ഡോക്യുമെന്ററി ആഘോഷിക്കുന്നു. 11 മിനിറ്റ് 59 സെക്കന്റും ദൈർഘ്യമുള്ള ഈ ചിത്രം മിധു മോഹൻ സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരിലെല്ലാം ഉണ്ടാകേണ്ടതായിട്ടുള്ള ആധ്യാത്മിക പുരോഗതി പല രീതിയിൽ ആളുകളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. അവിടത്തെ ജനതയോടു കൂടി ഇത് നശിക്കുന്നില്ല. തലമുറകളിലൂടെ പകർന്ന് പോരുന്നു.

ഈ കലാരൂപം അഭ്യസിക്കാൻ ധാരാളം കുട്ടികൾ എത്തുന്നുണ്ട്. കാലങ്ങൾക്കിപ്പുറം ഒരു നാടിന്റെ വിശ്വാസം അതിന്റെ തനിമയോടും പെരുമയോടും കൂടി ഒരു തനതായ കലാരൂപത്തിന്റെ പ്രാവീണ്യം പല തലമുറകളിലൂടെ ഇന്നും അതിന്റെ ആത്മാവ് നിലനിർത്തുന്നു.

6. പൊക്കാളി

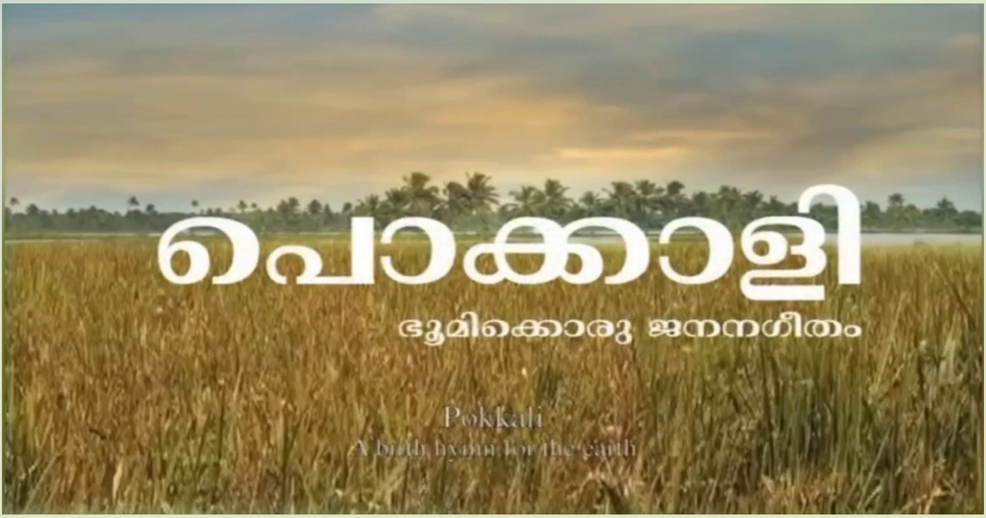

സലിംകുമാർ സംവിധാനം നിർവഹിച്ച 19 മിനിറ്റ് 34 സെക്കന്റ് ദൈർഘ്യമുള്ള ഹൃസ്വചിത്രമാണ് പൊക്കാളി. കാർഷികവൃത്തിയെ സ്നേഹിച്ചും പരിപാലിച്ചും വയലേലകളിൽ വീണു മരിച്ച വിദ്യാവതി കൗറിന് സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ചിത്രം തുടങ്ങുന്നത്.

ഭൂമിക്കൊരു ജനനഗീതമാണിത്. കൃഷിസ്ഥലത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്ന മാരക വിഷമുള്ള

വളപ്രയോഗങ്ങളുടെ ഭവിഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് വ്യസനത്തോടെ ഓർക്കുന്നു. ഉയർന്ന പ്രതിരോധശേഷിയുള്ള പൊക്കാളിയിൽ അമിത വളപ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നില്ല എന്നതാണ് പ്രത്യേകത. നെല്ലും ചെമ്മീനും മാറിമാറി കൃഷി ചെയ്യുന്ന രീതി ആണ് അവലംബിക്കുന്നത്.

നെല്ല് പൊക്കത്തിൽ ആളുന്നത് എന്നാണ് പൊക്കാളി എന്ന പദം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കൃഷി രീതികളും വിളവെടുപ്പും ഭംഗിയായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

പൊക്കാളി കൃഷി അന്യം നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഗുണവശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒന്നും സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ലാഭക്കണക്ക്
നോക്കി മാത്രം ചെയ്യേണ്ട ഒന്നല്ല പൊക്കാളി കൃഷി.

7. ലെറ്റസ് ടോക് എബൌട്ട് സോയിൽ

ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ Global Soil Partnership പുറത്തിറക്കിയ 'മണ്ണിലെ പ്രതിസന്ധികളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ച' എന്ന 5 മിനിറ്റ് 24 സെക്കന്റ് ദൈർഘ്യമുള്ള ഈ ആനിമേഷൻ ഡോക്യുമെന്ററി സംവിധാനം

ചെയ്തിരിക്കുന്നത് യൂലി ഹെൻറിക് സ്ട്രേക്കൻബെക്ക് ആണ്. ആഗോളതലത്തിൽ മണ്ണ് നേരിടുന്ന ചൂഷണം, നഗരവൽക്കരണം, മണ്ണ് കൈയേറ്റം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഈ ചിത്രം ലളിതമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അമിതമായ രാസവളപ്രയോഗവും കീടനാശിനികളും കാരണം മണ്ണിലെ സൂക്ഷ്മജീവികൾ നശിക്കുകയും മണ്ണിന്റെ പ്രത്യുൽപാദനശേഷി ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരേ തരം വിളകൾ മാത്രം തുടർച്ചയായി കൃഷി ചെയ്യുന്നതിലൂടെയും കഠിനമായ ഉഴുതുമറിക്കലിലൂടെയും മണ്ണിന്റെ സ്വാഭാവിക ഫലഭൂയിഷ്ഠത നഷ്ടപ്പെടുന്നു. നഗരവൽക്കരണം കാരണം റോഡുകളും കെട്ടിടങ്ങളും നിർമ്മിച്ച്

കോൺക്രീറ്റ് പാളികളാൽ മണ്ണ് മൂടപ്പെടുന്നതിലൂടെ ജലം മണ്ണിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നത് തടസ്സപ്പെടുന്നു. വൻകിട കമ്പനികളും വിദേശ നിക്ഷേപകരും

ലാഭത്തിനുവേണ്ടി ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ കാർഷിക ഭൂമി കൈയടക്കുകയും വനനശീകരണത്തിന് കാരണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

8. സാൾട്ട് ഇൻ ദെയർ വെയ്ൻസ്

ഇന്തോനേഷ്യയിലെ സൗത്ത് ഈസ്റ്റ് സുലവേസിയിലെ ബാജോ ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ ഹ്രസ്വചിത്രം സംസാരിക്കുന്നത്. റീത്ത ഹെൻകെ സംവിധാനം നിർവഹിച്ച ഈ ചിത്രം 16 മിനിറ്റും 12 സെക്കന്റും ദൈർഘ്യം ഉള്ളതാണ്.

കടലുമായിട്ടുള്ള ആത്മബന്ധം പുലർത്തുന്ന കടൽനാടോടികൾ. നൂറ്റാണ്ടുകളായി കടലിൽ മാത്രം

ജീവിക്കുകയും കൃത്യമായ അതിരുകളില്ലാതെ യാത്ര ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന പരമ്പരാഗത സമൂഹമാണ് ബാജോ ജനത. ഇവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും കടലിന് മുകളിൽ മരക്കാലുകളിൽ നിർമ്മിച്ച വീടുകളിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. കടലാണ് ഇവരുടെ ജീവനും ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും. അസാധാരണമായ ഡൈവിംഗ് ശേഷിയുള്ള ഇവർക്ക് ഓക്സിജൻ സിലിണ്ടറുകളോ ആധുനിക ഉപകരണങ്ങളോ ഇല്ലാതെ മിനിറ്റുകളോളം ശ്വാസം അടക്കിപ്പിടിച്ച് കടലിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഊളിയിടാൻ പ്രത്യേക കഴിവുണ്ട്.

അവർ നേരിടുന്ന പ്രധാന വെല്ലുവിളികൾ അമിത മത്സ്യബന്ധനം ആണ്. വൻകിട ബോട്ടുകളുടെ അമിത മത്സ്യബന്ധനം കാരണം പരമ്പരാഗത മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളായ ബാജോ ജനതയ്ക്ക് ആവശ്യത്തിന് മത്സ്യം ലഭിക്കാതെയാകുന്നു.

പ്ലാസ്റ്റിക് മാലിന്യങ്ങളും മറ്റ് മലിനീകരണവും സമുദ്ര ആവാസവ്യവസ്ഥയെ പൂർണ്ണമായി തകർക്കുന്നു. ആഗോളതാപനവും കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനവും കാരണം ഇവിടുത്തെ പവിഴപ്പുറ്റുകൾ നശിക്കുന്നത് മത്സ്യസമ്പത്തിനെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്നു. കടുത്ത ദാരിദ്ര്യവും മത്സരവും കാരണം ചിലർ ഡൈനാമിറ്റ് പോലുള്ള സ്ഫോടകവസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ച് മീൻപിടിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. ഇത് കടലിന്റെ ആവാസവ്യവസ്ഥയെ കൂടുതൽ അപകടത്തിലാക്കുന്നു.

9. ദി വാർ ഇൻ ദി വുഡ്സ്

മനുഷ്യ - വന്യജീവി സംഘർഷങ്ങൾ. വന്യജീവികളുടെ അക്രമങ്ങൾ. കാടിളക്കി വരുന്ന ആനക്കൂട്ടങ്ങൾ. അപ്രതീക്ഷിതമായി ചാടിവീണു മനുഷ്യജീവനു ഭീഷണിയാകുന്ന ഭീതിജനകമായ അവസ്ഥ. മരിയ ട്രീസാ ജോസഫ് സംവിധാനം നിർവഹിച്ച ഈ ചിത്രത്തിനു 26 മിനിട്ടും ഒരു സെക്കന്റുമാണ്.

സഹായിക്കാൻ എത്തുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ പോലും ശത്രുതയോടെ കാണുന്ന ജനങ്ങൾ. കാട്ടിലെ ആവാസ മേഖലകളിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കടക്കുന്ന മനുഷ്യൻ. വാഹനങ്ങളുടെ അമിത ശബ്ദത്തിൽ പ്രകോപിതരാകുന്ന മൃഗങ്ങൾ. മനുഷ്യ - വന്യജീവി സംഗ്രാമങ്ങൾ. ചോല വനങ്ങളിൽ വെള്ളം കുടിക്കാൻ വരുന്ന മൃഗങ്ങൾക്ക് ഇടയ്ക്ക് തടസ്സം വരുന്ന മുള്ളുവേലികൾ.

മത്സരം... പരസ്പരം കൊന്നും കൊലവിളിച്ചും പ്രകൃതിവിഭവം കയ്യടക്കാനുള്ള മത്സരം !. അവിടെ ഒരു സുരക്ഷിത ദൂരം സൂക്ഷിക്കാൻ മനുഷ്യർ മനസ്സുവയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

10. ട്രൈബൽ കൾച്ചർ ഇൻ വയനാട്

വയനാടിന്റെ തനതായ വൈവിധ്യങ്ങളും പൈതൃകവും ഭൂപ്രകൃതിയും എല്ലാം വളരെ മനോഹരമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. സുധിൻ സംവിധാനം ചെയ്ത ഈ ഹ്രസ്വ ചിത്രത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം 31 മിനിട്ടും 20 സെക്കന്റും ആണ്.

തനിമ കാത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ ജാതി പേര് , വസ്ത്രം , ആഭരണങ്ങൾ എല്ലാം മാറ്റമില്ലാതെ തുടർന്നു പോരുന്നു. വയലുകളിൽ അടിമകളെപ്പോലെ പണിയെടുക്കുന്നു . കുടിയേറ്റ കർഷകരുടെ കീഴിൽ അവർ കയ്യടക്കിയ ഭൂമിയിൽ പണിയെടുക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവർ. പഠനസൗകര്യങ്ങൾ ഇല്ല.

ഗോത്രഭാഷയും ഭക്ഷണവും മാറ്റമില്ലാതെ തുടരുന്നു. മറ്റു ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ കളിയാക്കലുകൾ ഉൾപ്പെടെ ഉള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വേറെ.

നമ്മുടെ ജീവിതം ഈ പ്രകൃതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമി കുറയുംതോറും വേണ്ടത്ര സ്ഥലമില്ലാതെ ആചാര അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് ഭംഗം സംഭവിക്കുന്നു . മണിക്കുട്ടൻ പണിയൻ, ബിന്ദു ഇരുളർ എന്നിവരിലൂടെ ഗോത്രത്തനിമ നിലനിർത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും അതിന് നേരിടേണ്ടിവരുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഇവരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി രാഷ്ട്രീയ പിന്തുണ ലഭിക്കുന്നില്ല. അതിദുർബല വിഭാഗങ്ങൾ. അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചവർക്ക് അവരുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നില്ല. പഴമയെ അതിന്റെ തനിമയോടുകൂടി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് പുതുമയെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായം ആണ് ആവശ്യം. അതാണ് അവരുടെ ആഗ്രഹവും.

11. നാൽപ്പത്തഞ്ചാമത്തെ നദി

പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷകനായ ശ്രീ. ഗോപിനാഥ് പിള്ളയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ള 22 മിനിറ്റ് 35 സെക്കന്റ്

ഫിലിം ജി. രാഗേഷ് ആണ് സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അനധികൃതമായ മണൽവാരൽ മൂലം വറ്റുന്ന ജലരാശിയെയും വരളുന്ന സംസ്കാരത്തെയും കുറിച്ച് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രം.

നാടിന്റെ ജീവനായി നാഡീ ഞരമ്പുകളിലൂടെ ഒഴുകുന്ന തോടുകൾ നാടിനെ സമ്പൽസമൃദ്ധമാക്കും. അനധികൃത പാറമടകളുടെ നിർമാണം നിർത്തി വയ്ക്കപ്പെടുന്നില്ല. പണം ഒഴുകുന്ന വഴികളിൽ കാലിടറി പ്രകൃതി ചൂഷണത്തിനെതിരെ കണ്ണടയ്ക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർ. നദിയിലേക്ക് വരുന്ന ചെളിവെള്ളം മണലിൽ കൂടി കടന്നു പോകുമ്പോൾ അരിച്ച് നല്ല വെള്ളമാകുന്നു. പക്ഷേ അരിച്ചെടുക്കാനുള്ള മണൽ ഇന്ന് എവിടെ ? നിയമങ്ങൾ കാറ്റിൽ പറത്തിക്കൊണ്ട് ഒന്നിനും ഒരു ക്രമീകരണവും ഇല്ലാത്ത

അവസ്ഥ. നദീസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ഒരു സാധാരണക്കാരൻ കടന്നുവരുന്നു. ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവർ പ്രകൃതി സംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ശ്രീ.ഗോപിനാഥ് പിള്ളയെ പോലുള്ളവർ ചെയ്യുന്ന സേവന ങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെയും മാനിക്കപ്പെടാതെയും പോകരുത്.

ജീവജാലങ്ങൾക്ക് ആധാരമായ പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള പരിസ്ഥിതിബോധം ഇന്ന് ലോകമാകെ ചലച്ചിത്രമാധ്യമത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. കേരളത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്ര സാംസ്കാരിക സവിശേഷത നിലനിർത്താനുള്ള അവബോധം ഈ ഹ്രസ്വചിത്രമേള പ്രേക്ഷകർക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നു.

◆

ചിത്രാഞ്ജലി നവീകരണവും തിയേറ്റർ നവീകരണവും നിയമപരമായി പ്രതിസന്ധിയിലാണ്. ജീവനക്കാർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ടുന്ന തുക കിഫ്ബിയ്ക്ക് കൊടുക്കേണ്ട ദുരവസ്ഥയാണ്. അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമെന്നും അടുത്ത വർഷം മുതൽ അവ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ പറ്റുമെന്നും മന്ത്രി പറഞ്ഞു.

തിരു: അന്താരാഷ്ട്ര ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലുകൾക്കും ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയ്ക്കും രൂപം നൽകിയ ഫിലിം സൊസൈറ്റികൾക്കുള്ള ഗ്രാന്റ് സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് ഇനിമുതൽ ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി വഴിയായിരിക്കും വിതരണം ചെയ്യുകയെന്ന് മന്ത്രി പി.സി. വിഷ്ണുനാഥ് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഫിൽക്ക ഫിലിം സൊസൈറ്റിയും അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ഫിലിം സൊസൈറ്റീസും ചേർന്ന് സംഘടിപ്പിച്ച , ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും എന്ന വിഷയത്തിൽ സെമിനാർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു കൊണ്ട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും ഐ.എഫ്.എഫ് കെ യും സംബന്ധിച്ച മാർഗ്ഗദർശനം അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ അവതരിപ്പിച്ചു.

ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ ഭൂപടത്തിൽ ഇതുവരെ ഐ. എഫ്. എഫ്. കെ വന്നിട്ടില്ലെന്നും അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിൽ പരിചയമുള്ള ഫിലിം മേക്കേഴ്സിനെയും ലോക ക്ലാസിക് സിനിമ അറിയാവുന്നവരെയുമാണ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയുടെ ചെയർമാനും വൈസ് ചെയർമാനും ആക്കേണ്ടതെന്നും അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ചിത്രാഞ്ജലി നവീകരണവും തിയേറ്റർ നവീകരണവും നിയമപരമായി പ്രതിസന്ധിയിലാണ്. ജീവനക്കാർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ടുന്ന തുക കിഫ്ബിയ്ക്ക് കൊടുക്കേണ്ട ദുരവസ്ഥയാണ്. അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമെന്നും അടുത്ത വർഷം മുതൽ അവ യാഥാർഥ്യമാക്കാൻ പറ്റുമെന്നും മന്ത്രി പറഞ്ഞു.

സത്യജിത് റായിയുടെ പഥേർ പാഞ്ജലി സിനിമ ആസ്പദമാക്കി സാബു ശങ്കർ രചിച്ച തിരക്കഥയുടെ 15 -)0 പതിപ്പ് മന്ത്രി , നോവലിസ്റ്റ് ഗിരിജ സേതുനാഥിന് നൽകിക്കൊണ്ട് പ്രകാശനം ചെയ്തു.

ചലച്ചിത്ര മേളകൾ വാർത്താ വിതരണം നടത്തുന്ന , ദേശീയ ശബ്ദം, കേരളാസ് ടുഡേ , കേരള പീഡിയ , ന്യൂസ് സീറോ ഫൈവ് , റിയൽ ടൈം കേരള , രാഷ്ട്ര വാദി ന്യൂസ്, കലാകൗമുദി , സൗത്ത് എക്സ്പ്രസ് ഡെയിലി, ഐ മീഡിയ, സ്പാർക്ക് മീഡിയ തുടങ്ങിയ ഓൺലൈൻ മാധ്യമങ്ങൾക്ക് അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ പുരസ്കാരങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചു.

നടൻ പ്രേംകുമാർ , മീര സാഹിബ്, വിജയകൃഷ്ണൻ , സാബു ശങ്കർ, ചെറിയാൻ ജോസഫ്, പ്രകാശ് ശ്രീധർ, ഡോ. ബി. രാധാകൃഷ്ണൻ, പ്രൊഫ. കുസുമം ജോസഫ്, ബീന നായർ തുടങ്ങിയവർ പ്രസംഗിച്ചു.

(Association of Film Societies)
FILCA FILM SOCIETY

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
(Association of Film Societies)
FILCA FILM SOCIETY
പ്രേംകുമാർ
വിശിഷ്ടാതിഥി
ചലച്ചിത്രമേള
മാധ്യമ
പുരസ്കാരം
www.filca.in
ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
RAM

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
FILCA FILM
പ്രേംകുമാർ
വിശിഷ്ടാതിഥി
URAM

ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
(Association of Film Societies)
FILCA FILM SOCIETY
പ്രേംകുമാർ
വിശിഷ്ടാതിഥി
ചലച്ചിത്രമേള
മാധ്യമ
പുരസ്കാരം
www.filca.in
ഓണം സ്പെഷ്യൽ
എഡിഷൻ
ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
RAM
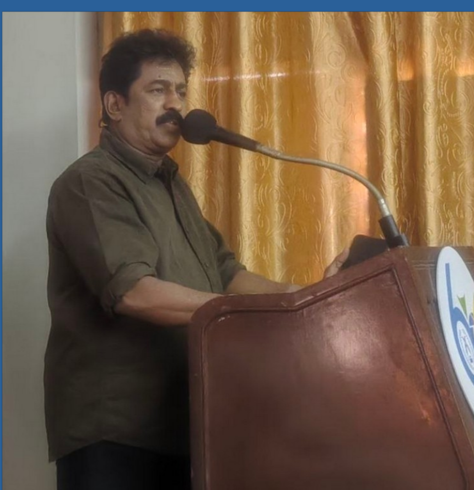

URAM

സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
(Association of Film Societies)
FILCA FILM SOCIETY
പ്രേംകുമാർ
വിശിഷ്ടാതിഥി
URAM

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
URAM
DIAMOND JUBILEE

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
പ്രേംകുമാർ
URAM

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
പ്രേംകുമാർ
URAM
MEDIA

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
FILCA FILM
പ്രേംകുമാർ
URAM

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
(Association of Film Societies)
FILCA FILM SOCIETY
പ്രേംകുമാർ
വിശിഷ്ടാതിഥി
ഓണം സ്പെഷ്യൽ എഡിഷൻ
URAM

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
(Association of Film Societies)
FILCA FILM SO
പ്രേംകുമാർ
വിശിഷ്ടാതിഥി
ഓണം സ്പെഷ്യൽ എഡിഷൻ
URAM
DIAMOND JUBILEE

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
(Association of Film Societies)
FILCA FILM
URAM
പ്രേംകുമാർ
വിശിഷ്ടാതിഥി

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
(Association of Film Societies)
URAM
പ്രേംകുമാർ
വിശിഷ്ടാതിഥി

ഉദ്ഘാടനം
സെമിനാർ: ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും
ഫിലിം സൊസൈറ്റി പ്രസ്ഥാനവും
(Association of Film Societies)
URAM
പ്രേംകുമാർ
വിശിഷ്ടാതിഥി

DIAMOND JUBILEE

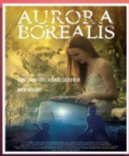

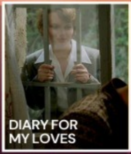

MARTA MESZAROS, World Renowned Hungarian Film Maker (B. 19 September 1931)

09:45 AM
DIARY FOR MY CHILDREN
Hungary / 1984

2:00 PM
NORTHERN LIGHTS
Hungary / 2017

4:00 PM
DIARY FOR MY LOVES
Hungary / 1987

വനിതാ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ & മാർത്ത മെസാറോസ് റെട്രോസ്പെക്റ്റീവ്

15 ചൊവ്വ സെപ്റ്റംബർ 2026 . പ്രസ് ക്ലബ്ബ് (എസ്. എസ്. റാം ഹാൾ) , തിരുവനന്തപുരം

എവർക്കും സ്വാഗതം

ഫിൽക്ക ഫിലിം സൊസൈറ്റി & നേർകാഴ്ച ഡെയ്‌ലി അമേരിക്ക,

വനിതാ ശിശു വികസന വകുപ്പ്, ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി, ബീം ഫിലിം സൊസൈറ്റി

11:30 AM - 01:00 PM **വനിതാ സംഗമം**

ഉദ്ഘാടനം : **ബഹു. മന്ത്രി ബിന്ദു കൃഷ്ണ**

നോവലിസ്റ്റ് ഗിരിജ സേതുനാഥ്, പ്രൊഫ. ഡോ. മേരി ജോർജ്ജ്

ഫിൽക്ക വൈസ് പ്രസിഡന്റ് – കവയിത്രി രാജാംബിക

കവിയരങ്ങ്

സുഭാഷിണി തങ്കച്ചി

സുലേഖ കുറുപ്പ്

അനിത ശരത്

സജി അജീഷ്

എം. ടി. ഗിരിജാകുമാരി

ദിവ്യ സി. ആർ

തൊഴിലനുഭവങ്ങൾ

എസ്. മിനി
(ആശ വർക്കർ)

ഡോ. സംഗീത സുരേഷ്
(പാലിയം ഇന്ത്യ)

മെറ്റിൽഡ സിസിൽ
(മത്സ്യബന്ധനം)

സിന്ധു സുരേഷ്
(പുസ്തക പ്രസാധനം)

വർഷ. ബി
(മാധ്യമം)

ചിത്രരചനാ മത്സരവിജയികൾക്ക് സമ്മാനദാനം

www.filca.in
News channel www.keralapedia.com
Email : filcakerala@gmail.com
Phone: **80 890 360 90**

നേർകാഴ്ച ഡെയ്‌ലി & വാരിക അമേരിക്ക
www.nerkazhcha.com
Email : news@nerkazhcha.com

FILM VISION MONTHLY AUGUST 2026
RS. 2/ RNI-KER BIL/2002/8043

Membership

Annual	:	500/
Students	:	150/
Life (10 Years)	:	3000/

Payment to:
Name : FILCA
A/C 5700 118 1947
State Bank of India
Branch : Poojappura
IFSC SBIN 0070032

Reg No. T-1665/1999
www.filca.in
E-mail: filcakerala@gmail.com
Ph. 80890 36090

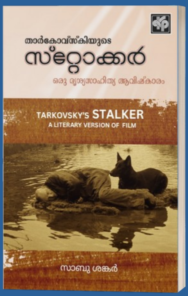

വിശ്വചലച്ചിത്രകാരൻ ആന്ദ്രേ താർകോവ്സ്കിയുടെ സ്റ്റോക്കർ എന്ന സിനിമയുടെ ദൃശ്യസാഹിത്യ ആവിഷ്കാരം. ഇന്ത്യൻ ഭാഷയിൽ ആദ്യമായി മലയാളത്തിൽ. രചന - സാബു ശങ്കർ.

വില: ₹ ~~200~~ ₹150

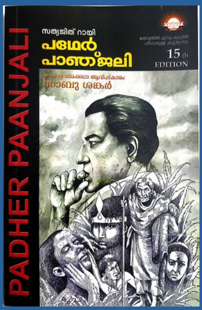

15th EDITION

സത്യജിത് റായ് യുടെ

പഥേർ പാഞ്ജലി

തിരക്കഥ ആവിഷ്കാരം: സാബു ശങ്കർ

മലയാളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ
പതിപ്പുകളുള്ള ചലച്ചിത്ര ഗ്രന്ഥം

മുഖവില ₹ 250. അംഗങ്ങൾക്ക് ₹ 200

Buy Online from www.peerbey.com

PeerBey.com
Shop Online

Film Vision Digital Magazine

Chief Editor
Dr. B. Radhakrishnan

Associate Editors
Rajambika S.S., Dr. Lalitha Gouri

Sub Editors
Jyothish Kumar P.S.

Web & Graphic Design
PeerBey Software, Thrissur

Circulation
Vinod Kumar P.

Editor and Publisher
Dr.Sabu Sankar , General Secretary, FILCA,
PB 2224, Trivandrum -10. Kerala.
Ph: 80890 36090 E-mail : filcakerala@gmail.com